

บทที่ 2 เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง (DIRECT CURRENT MACHINES)

จุดประสงค์การสอน

2. เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง

- 21 เข้าใจโครงสร้าง
 - 211 บอกส่วนที่อยู่กับที่
 - 212 บอกส่วนที่เคลื่อนที่
 - 213 อธิบายการพันขดลวดอาร์เมเจอร์
- 22 เข้าใจหลักการทำงานพื้นฐาน
 - 221 อธิบายการแปรสภาพพลังงานกล – ไฟฟ้า
 - 222 อธิบายกฎต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องกลไฟฟ้า
- 23 แก้ปัญหาอาร์เมเจอร์รีแอคชั่นและคอมมิวเตชั่น
 - 231 อธิบายการเกิดอาร์เมเจอร์รีแอคชั่น
 - 232 อธิบายการเกิดคอมมิวเตชั่น
 - 233 คำนวณการแก้อาร์เมเจอร์รีแอคชั่นและคอมมิวเตชั่น

3. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง

- 31 เข้าใจการเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำ
 - 311 อธิบายหลักการเกิดและการหาทิศทางของแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำ
 - 312 อธิบายการเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสตรงโดยใช้คอมมิวเตเตอร์
 - 313 อธิบายขั้นตอนการหาสมการการเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้า
- 32 เข้าใจชนิดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
 - 321 อธิบายสนามแม่เหล็กแบบแยกกระตุ้น
 - 322 อธิบายสนามแม่เหล็กแบบกระตุ้นตัวเอง
- 33 เข้าใจคุณสมบัติและการควบคุมแรงดันของเครื่องกำเนิด
 - 331 อธิบายคุณสมบัติของเครื่องกำเนิดในสภาวะไม่มีโหลด
 - 332 อธิบายคุณสมบัติของเครื่องกำเนิดในสภาวะมีโหลด
 - 333 อธิบายการควบคุมแรงดันที่ขั้ว

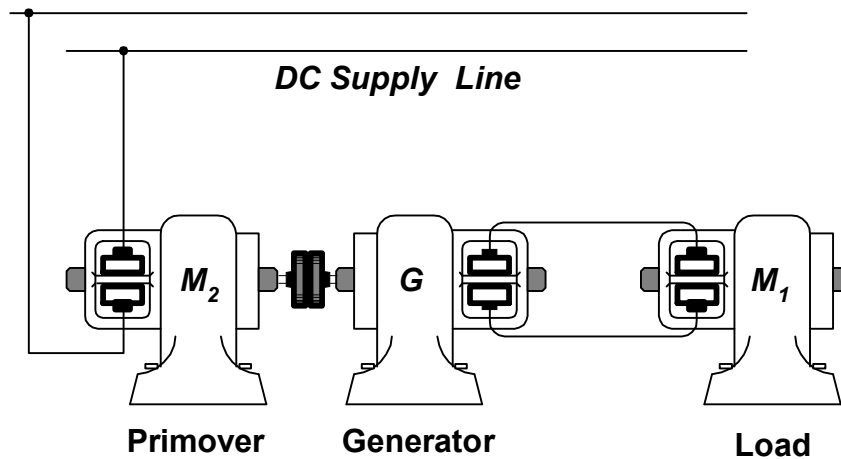
- 34 คำนวณกำลังไฟฟ้าและประสิทธิภาพ
 - 341 คำนวณหาค่าแรงเคลื่อน กระแส ความเร็วและกำลังไฟฟ้า
 - 342 คำนวณหาค่ากำลังสูญเสียและประสิทธิภาพ
- 35 แก้ปัญหาการขนานเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
 - 351 คำนวณหาค่าการขนานเครื่องกำเนิดแบบขนาน
 - 352 อธิบายการขนานเครื่องกำเนิดแบบอนุกรม
 - 353 อธิบายการขนานเครื่องกำเนิดแบบผสม

บทที่ 2 เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง (DIRECT CURRENT MACHINES)

2.1 ความหมายของเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง (Meaning of DC Machines)

โดยทั่วไป เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง หมายถึง

- เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง (*DC Generator*)
- มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง (*DC Motor*)

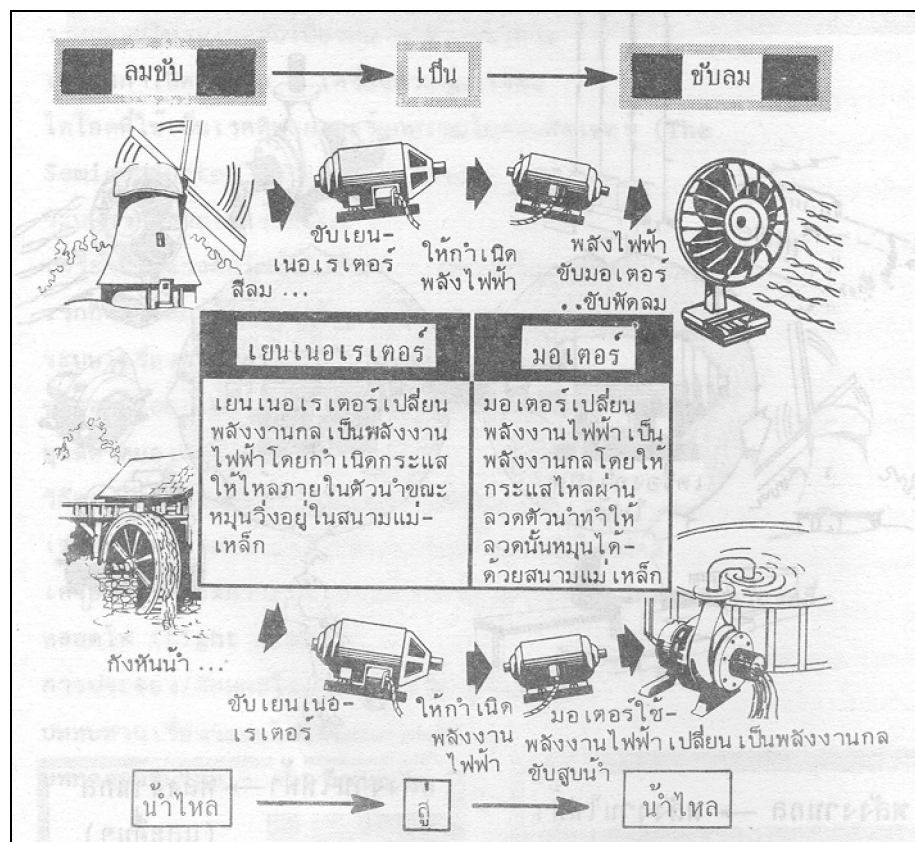
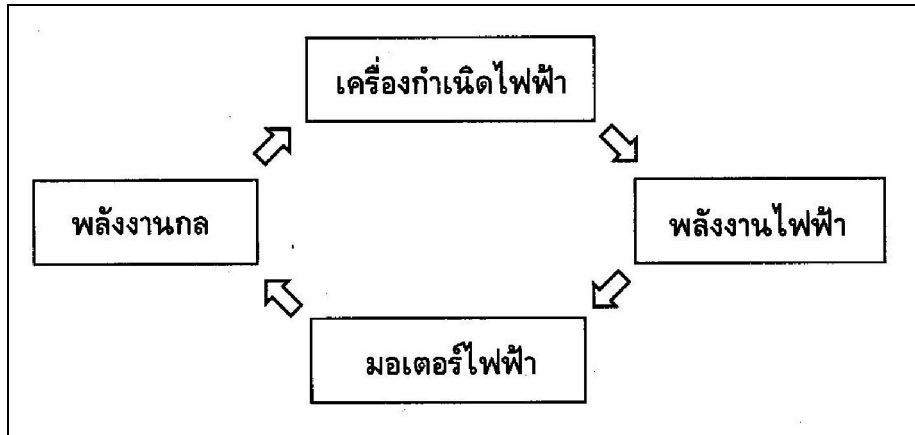
รูปที่ 2-1 เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง

จากรูปที่ 2-1 เมื่อมอเตอร์ M_2 ได้รับแรงดันไฟฟ้าจากสายจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (*DC Supply Line*) มอเตอร์ M_2 จะหมุนขับเคลื่อนเครื่องกำเนิดไฟฟ้า **G** ทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าจ่ายไปยังโหลดมอเตอร์ M_1 ได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า

เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์เปลี่ยนพลังงานกลเป็นพลังงานไฟฟ้า

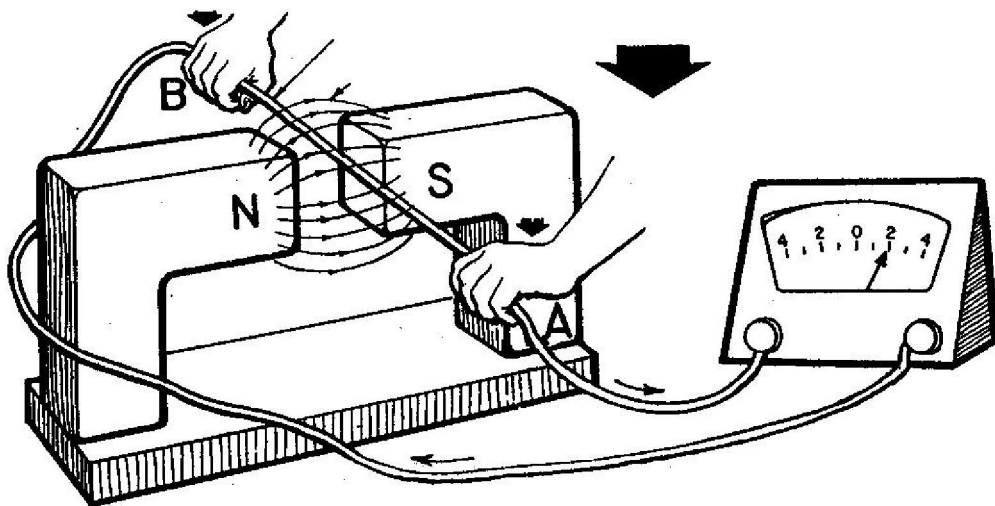
มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล

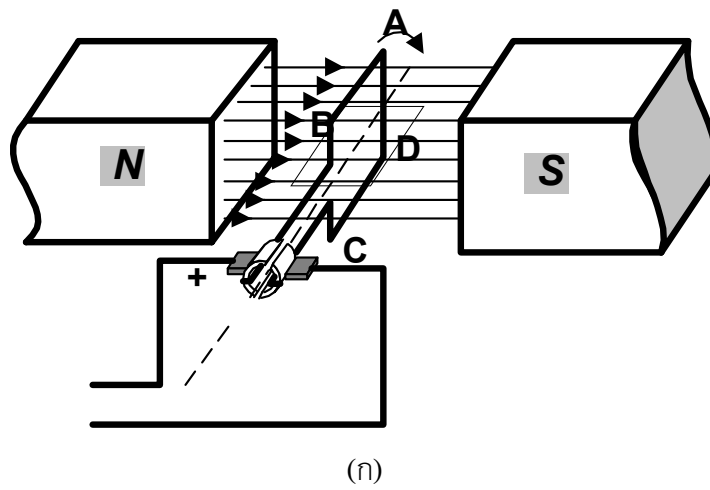
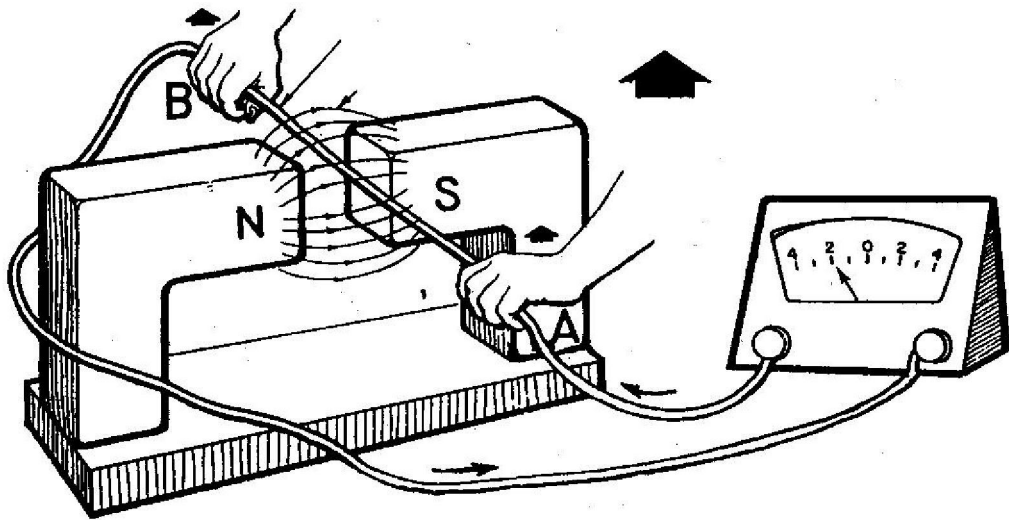

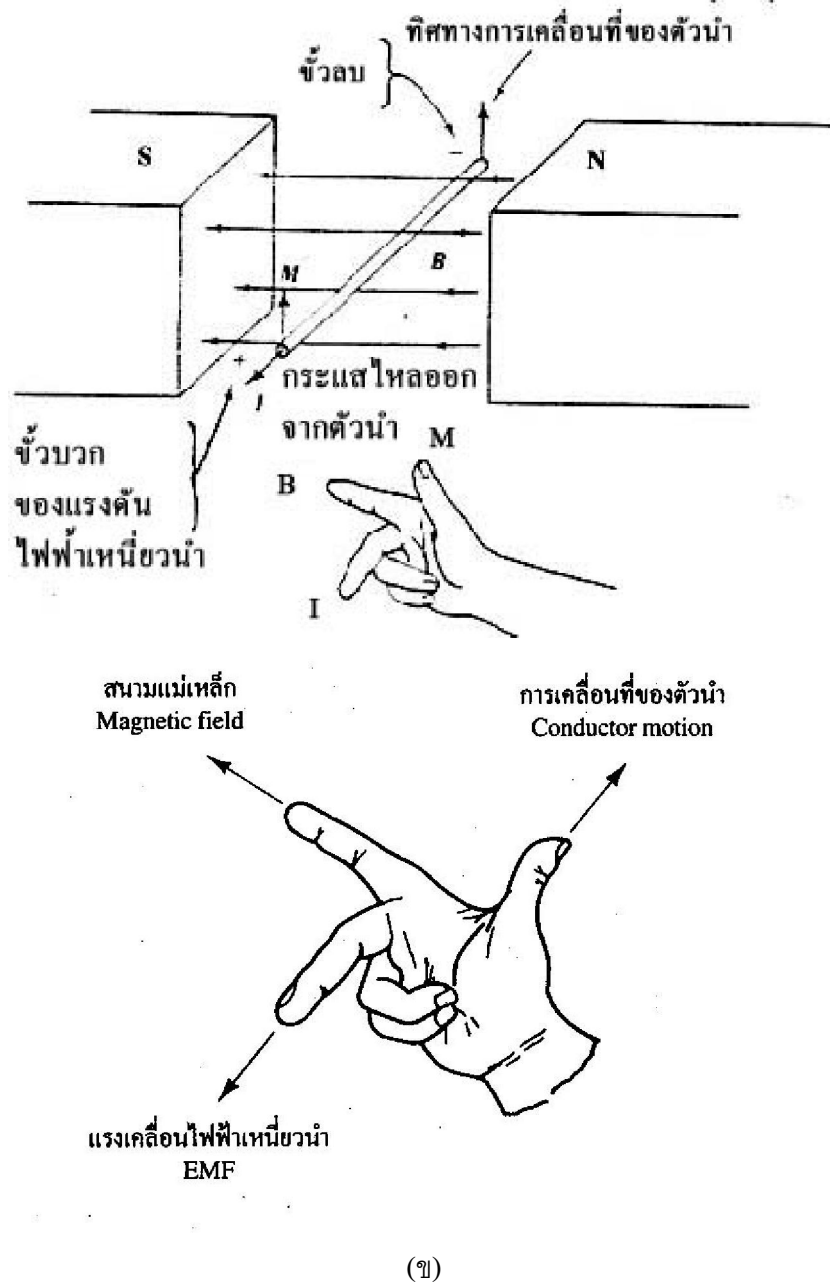
2.2 แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เกิดในขดลวดตัวนำ (Voltage Induced by a Coil)

การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่จะกล่าวถึงในที่นี้ ไม่ได้ใช้เฉพาะกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปใช้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับได้อีกด้วย

เมื่อใดก็ตามที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (Relative Motion) ระหว่างตัวนำและสนามแม่เหล็ก ในทิศทางที่ซึ่งตัวนำตัดกับเส้นแรงแม่เหล็ก หรือ ตัดกับสนามแม่เหล็ก แรงเคลื่อนไฟฟ้าก็จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในตัวนำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้านั้น ค่าหรือขนาด ของแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้น จะขึ้นอยู่กับความเข้มของสนามแม่เหล็กโดยตรง และอัตราที่ซึ่งเส้นแรงแม่เหล็กตัด โดยที่สนามแม่เหล็กที่มีความเข้มมากกว่าหรือจำนวนของเส้นแรงแม่เหล็กที่ตัดในเวลาที่กำหนดให้มีความมากกว่าก็ จะทำให้ได้แรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นมีค่ามากกว่า ทิศทางหรือขั้วของแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นสามารถหาได้ โดยการใช้ “กฎมือขวาหรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า” (กฎมือขวาของเฟลมมิ่ง) โดยความสัมพันธ์ที่ สอดคล้องกับกฎนี้ ให้กางมือขวาออกโดยให้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลางต่างตั้งฉากซึ่งกันและกัน ดังนั้นถ้าให้นิ้วชี้ชี้ในทิศทางของสนามแม่เหล็ก (B) นิ้วหัวแม่มือชี้ในทิศทางการเคลื่อนที่ของตัวนำ (M) นิ้วกลางก็จะชี้ในทิศทางที่ซึ่งกระแสไหล (I)

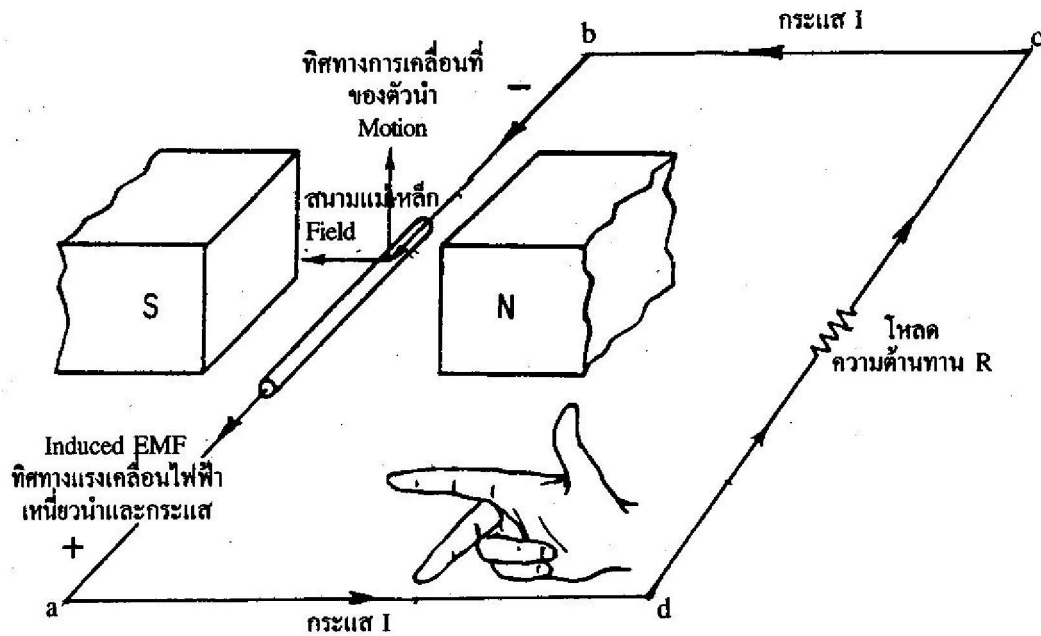

รูปที่ 2-2 ก) ตัวนำหมุนตัดกับสนามแม่เหล็ก

ข) กฎมือขวาของเฟลมมิ่ง

เมื่อนำกฎมือขวามาใช้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเบื้องต้นที่มีขดลวดเพียงรอบเดียวตามที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-2 (ก) ก็จะพิจารณาเห็นได้ว่าจะมีแรงเคลื่อนสองปริมาณที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในวงขดลวดในขณะที่มันหมุน แรงเคลื่อนเหล่านี้จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นบนด้านทั้งสอง ของวงขดลวดและมีขนาดเท่ากัน ทิศทางของมันจะอยู่ในลักษณะอนุกรมกันเมื่อนำไปเทียบกับปลายทั้งสองของวงขดลวดที่เปิด เพราะฉะนั้นในผลที่เกิดขึ้น ค่าหรือขนาดของแรงเคลื่อนที่คร่อมอยู่ระหว่างปลายทั้งสองของวงขดลวดจะมีค่าหรือขนาดเป็นสองเท่าของแรงเคลื่อนที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในแต่ละด้านของวงขดลวด

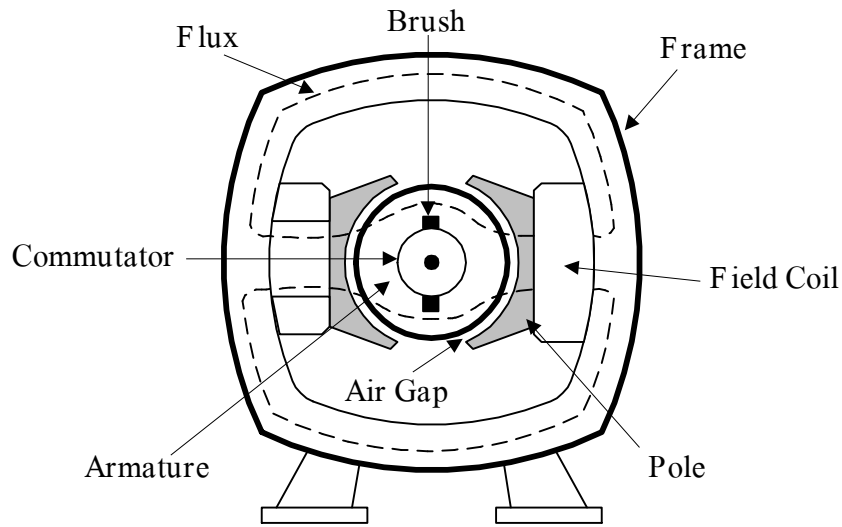

ข้อสังเกต การเหนี่ยวนำในตัวนำเกิดขึ้นได้ด้วย 2 วิธี นั่นคือ

1. ให้ตัวนำเคลื่อนที่ตัดกับฟลักซ์แม่เหล็ก ลักษณะนี้เปรียบได้กับปฏิกิริยาของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (*Generator Action*) คือ เมื่อมีมอเตอร์หมุนอาร์เมเจอร์ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ตัวนำที่บรรจุอยู่ในอาร์เมเจอร์จะเคลื่อนที่ตัดกับฟลักซ์แม่เหล็กซึ่งเกิดจากขั้วแม่เหล็ก ทำให้จ่ายแรงดันไฟฟ้าออกมาภายนอกได้
2. การจ่ายแรงดันไฟฟ้าให้ขดลวด ลักษณะนี้เปรียบได้กับปฏิกิริยาของมอเตอร์ไฟฟ้า (*Motor Action*) คือ เมื่อมอเตอร์ได้รับแรงดันไฟฟ้าจากภายนอก จะทำให้เกิดแรง F และแรงบิด T ซึ่งทำให้มอเตอร์หมุนและจ่ายพลังงานกลออกสู่ภายนอกได้

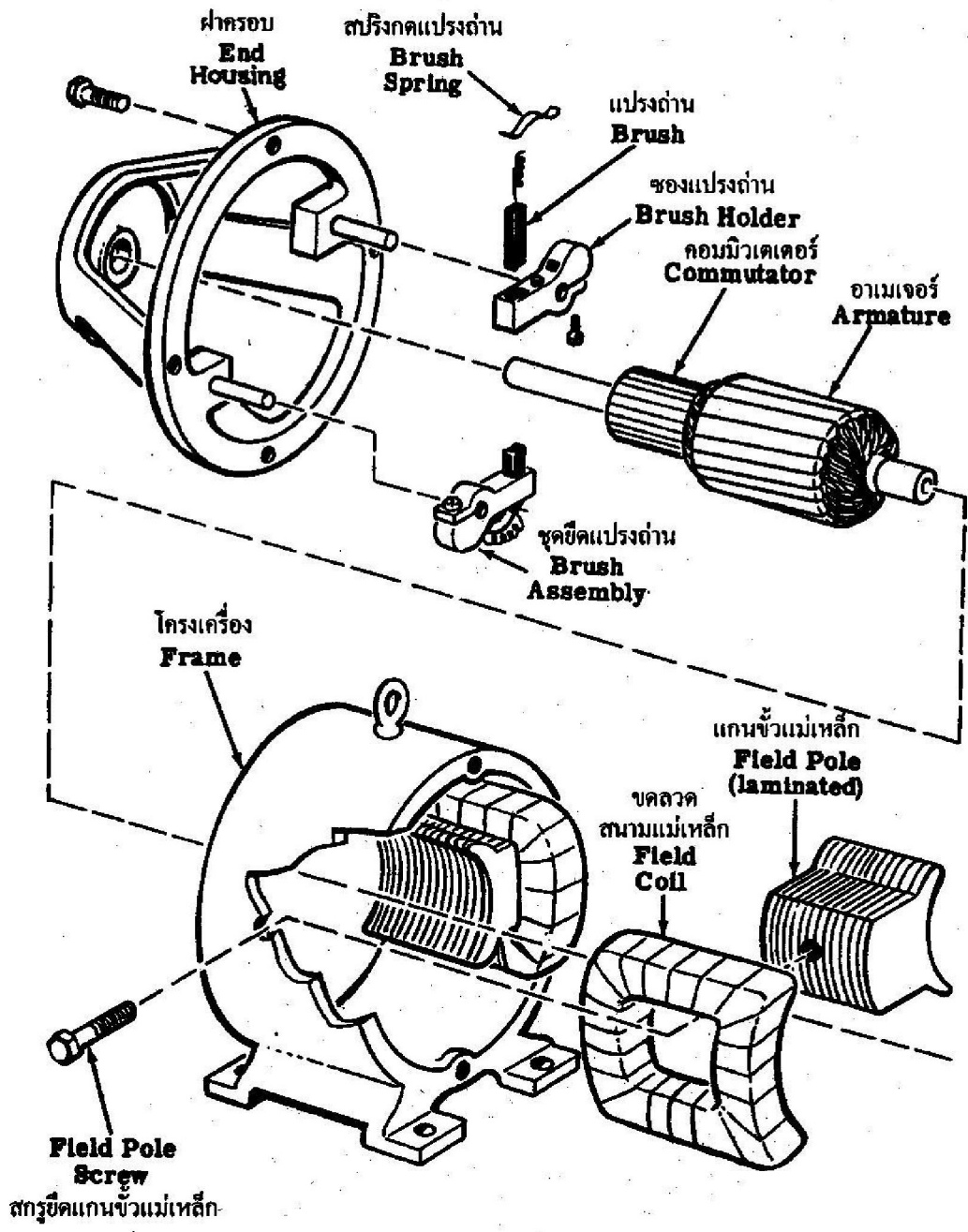
2.3 โครงสร้างของเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง (DC Machine Construction)

ส่วนประกอบที่สำคัญ ปกติเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรงเพียงเครื่องเดียวอาจเป็นได้ทั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและมอเตอร์ไฟฟ้า

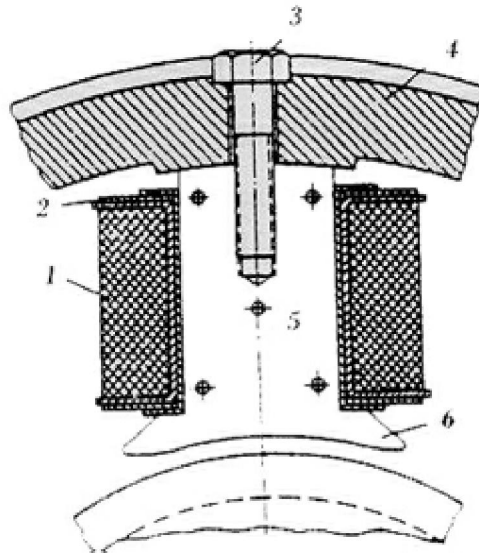
รูปที่ 2-3 โครงสร้างของเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง

รูปที่ 2-3 แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรงทั้งหมด สำหรับรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ จะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

2.3.1 ขั้วสนามแม่เหล็ก (Field Poles)

ขั้วสนามแม่เหล็กเป็นส่วนที่สร้างฟลักซ์แม่เหล็ก เมื่อตัวนำในอาร์เมเจอร์หมุนตัดสนามแม่เหล็กนี้ จะทำให้เกิดการเหนี่ยวนำไฟฟ้าขึ้น ส่วนประกอบและโครงสร้างของขั้วสนามแม่เหล็กแสดงดังรูปที่ 2-4

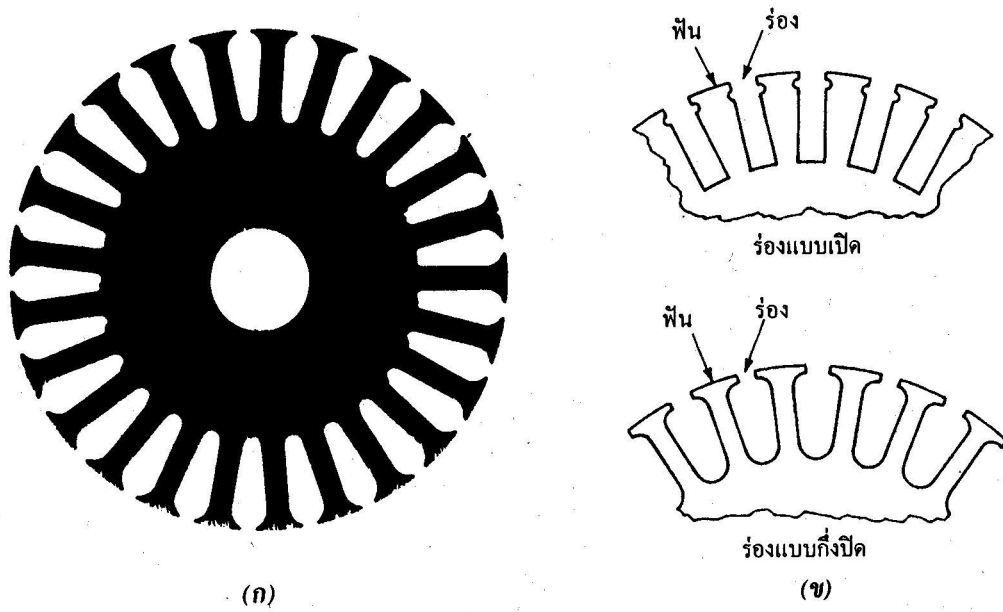
รูปที่ 2-4 ขั้วสนามแม่เหล็ก

- 1) ขดลวดสนามแม่เหล็ก
- 2) ฉนวนรองรับขดลวดสนามแม่เหล็ก
- 3) สกรูยึด
- 4) เปลือกหรือโครงเหล็ก
- 5) แกนขั้วแม่เหล็ก
- 6) ปลายขั้วแม่เหล็ก

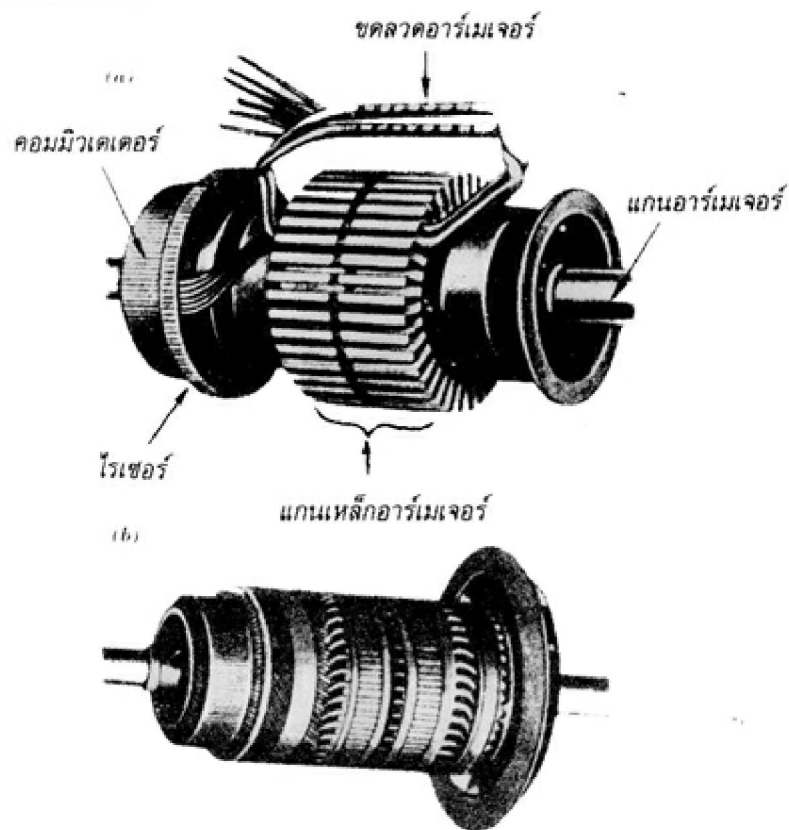
แกนเหล็กอาร์เมเจอร์ (Armature Core)

แกนเหล็กอาร์เมเจอร์ทำจากแผ่นเหล็กบางๆ แต่ละแผ่นอาบด้วยน้ำยาวานิชหรือกั้นด้วยกระดาษแล้วนำไปอัดเป็นรูปแกนเหล็กอาร์เมเจอร์ ดังรูปที่ 12-5 สาเหตุที่นำเอาแผ่นลามิเนตมาทำเป็นแกนเหล็กอาร์เมเจอร์ ก็เพื่อลดความสูญเสียเนื่องจากกระแสไฟฟ้าไหลวน (*Eddy Current Loss*) ที่เกิดขึ้นในตัวแกนเหล็กอาร์เมเจอร์เอง

แกนเหล็กอาร์เมเจอร์จะมีร่องสลิตมากมายสำหรับฝังขดลวดตัวนำลงในร่องสลิตนั้น

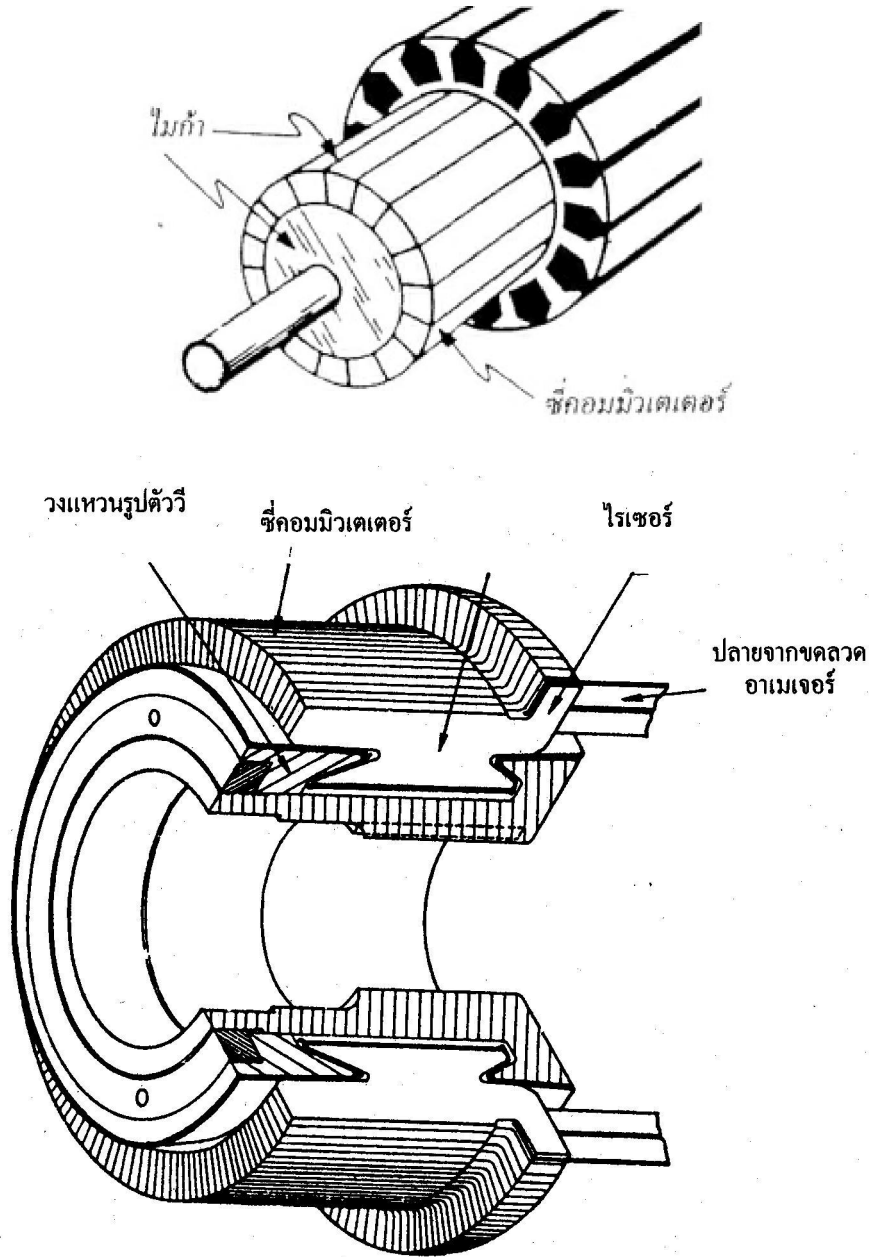
รูปที่ 2-5 แกนเหล็กอาร์เมเจอร์

รูป 2-6 a) รูปขณะพันขดลวดลงในร่องสลิตของอาร์เมเจอร์
b) แสดงให้เห็นแกนเหล็กอาร์เมเจอร์เมื่อพันขดลวดและประกอบเสร็จแล้ว

2.3.3 คอมมิวเตเตอร์ (Commutator)

คอมมิวเตเตอร์ประกอบด้วยซี่ทองแดงจำนวนหลายๆ ซี่ และมีลักษณะรูปร่างตามที่แสดงให้เห็นดังในรูปที่ 2-7 ซี่ย่อยๆ แต่ละซี่จะถูกประกอบเข้าด้วยกันให้อยู่ในรูปของทรงกระบอก ระหว่างซี่คอมมิวเตเตอร์แต่ละซี่จะมีแผ่นไม้ก้ำบาง ๆ คั่นอยู่เพื่อไม่ให้ต้อถึงกันทางไฟฟ้า

(ก)

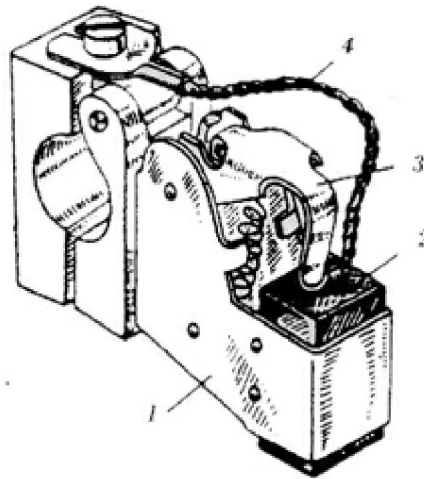
รูปที่ 2-7 คอมมิวเตเตอร์

คอมมิวเตเตอร์มีหน้าที่ 2 อย่างคือ

- ทำหน้าที่รับและเรียงแรงดันไฟฟ้าจากขดลวดอาร์เมเจอร์ เพื่อส่งไปยังแปรงถ่านขณะที่เครื่องกลไฟฟ้าทำหน้าที่เป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
- ทำหน้าที่รับแรงดันไฟฟ้าจากแปรงถ่านเพื่อส่งไปยังขดลวดอาร์เมเจอร์ ขณะที่เครื่องกลไฟฟ้าทำหน้าที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้า

2.3.4 แปรงถ่านและที่ยึดแปรงถ่าน (Brush and Brush Holder)

แท่งแปรงถ่านอาจทำมาจากส่วนผสมของคาร์บอนกับกราไฟท์ หรือ คาร์บอนกับทองแดง ชุดของแปรงถ่านประกอบด้วย

รูปที่ 2-8 ชุดของแปรงถ่าน

1. กล่องใส่แปรงถ่าน (*Brush-Holder Box*)
2. แท่งแปรงถ่าน (*Brush*)
3. สปริงอัดแรง (*Pressure Spring*)
4. หางเปียแปรงถ่าน (*Brush Pigtail*)

เมื่อเครื่องกลไฟฟ้าทำหน้าที่เป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้า แปรงถ่านจะทำหน้าที่รวบรวมกระแสไฟฟ้าจากซีคอมมิวเตเตอร์ส่งไปสู่วงจรรภายนอก และเมื่อเครื่องกลไฟฟ้าทำหน้าที่เป็นมอเตอร์ แปรงถ่านจะทำหน้าที่รับกระแสไฟฟ้าจากภายนอกส่งไปยังคอมมิวเตเตอร์

เราจะติดตั้งแปรงถ่านไว้ระหว่างกึ่งกลางขั้วแม่เหล็กเหนือหรือใต้ เพราะที่จุดกึ่งกลางนี้จะมี ความหนาแน่นของฟลักซ์แม่เหล็กที่เกิดจากขั้วแม่เหล็กน้อยมาก บริเวณนี้เรียกว่า แนวเส้นสะเทินสนามแม่เหล็ก (*Magnetic Neutral Line ; MNL*)

2.4 การพันขดลวดอาร์เมเจอร์ (Armature Winding)

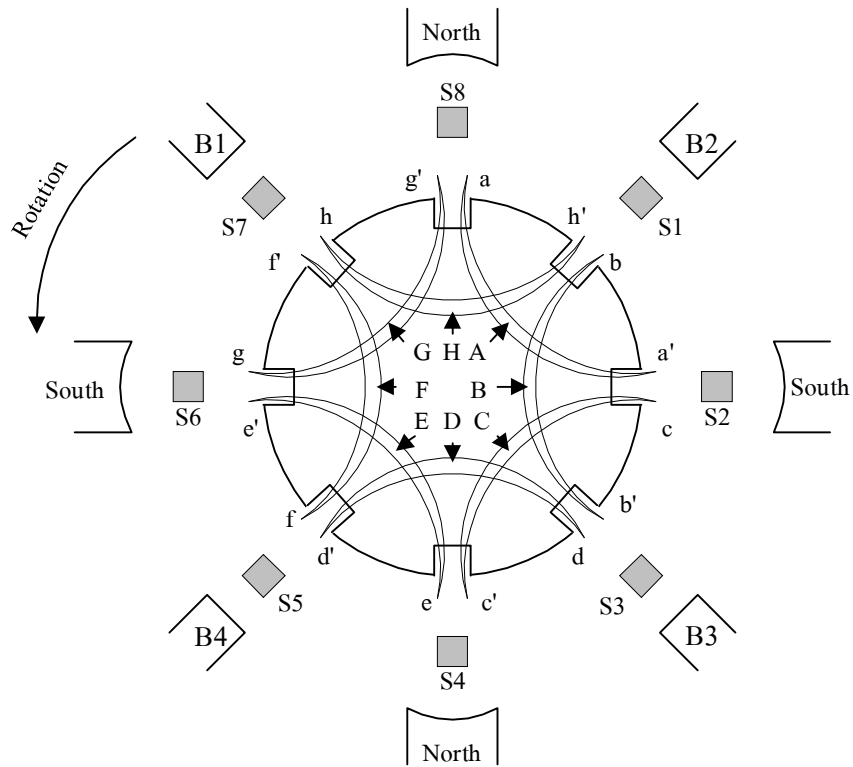
การพันขดลวดอาร์เมเจอร์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- การพันแบบแลป (*Lap Winding*)
- การพันแบบเวฟ (*Wave Winding*)

การพันแบบแลปและแบบเวฟอาจมีลักษณะเป็น 1 ชั้น (*Simplex*) หรือ 2 ชั้น (*Duplex*) หรือ 3 ชั้น (*Triplex*) ก็ได้ การพันแบบแลปและแบบเวฟต่างกันที่วิธีการนำเอาปลายของขดลวดมาต่อกับซี่คอมมิวเตเตอร์

ส่วนประกอบของเครื่องกลไฟฟ้าอย่างง่ายดังรูปที่ 12- 9 ได้แก่ ขั้วแม่เหล็ก 4 ขั้ว ซี่คอมมิวเตเตอร์ 8 ซี่ (S_1-S_4) แปรงถ่าน 4 แปรง (B_1-B_4) ขดลวดอาร์เมเจอร์ 8 ขด (A, B, C, D, E, F, G และ H) แต่ละขดมีจำนวน N รอบ

อักษร a	เป็นต้นขดลวด	A	และ	a'	เป็นปลายขดลวด	A
อักษร b	เป็นต้นขดลวด	B	และ	b'	เป็นปลายขดลวด	B
อักษร c	เป็นต้นขดลวด	C	และ	c'	เป็นปลายขดลวด	C
อักษร d	เป็นต้นขดลวด	D	และ	d'	เป็นปลายขดลวด	D
อักษร e	เป็นต้นขดลวด	E	และ	e'	เป็นปลายขดลวด	E
อักษร f	เป็นต้นขดลวด	F	และ	f'	เป็นปลายขดลวด	F
อักษร g	เป็นต้นขดลวด	G	และ	g'	เป็นปลายขดลวด	G
อักษร h	เป็นต้นขดลวด	H	และ	h'	เป็นปลายขดลวด	H

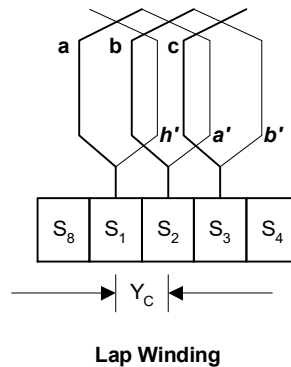

รูปที่ 2-10 ส่วนประกอบของเครื่องกลไฟฟ้าอย่างง่าย

2.4.1 การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์แลป (Simplex Lap Winding)

การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์แลปมีหลักการคือ นำด้านปลายขดลวดตัวแรกไปต่อกับต้นของขดลวดตัวต่อไปจนครบจำนวนตามต้องการ การพันแบบแลปแสดงดังรูปที่ 2-11

- a' เชื่อมกับ b ที่ S₂
- b' เชื่อมกับ c ที่ S₃
- c' เชื่อมกับ d ที่ S₄
- d' เชื่อมกับ e ที่ S₅
- e' เชื่อมกับ f ที่ S₆
- f' เชื่อมกับ g ที่ S₇
- g' เชื่อมกับ h ที่ S₈
- h' เชื่อมกับ a ที่ S₁

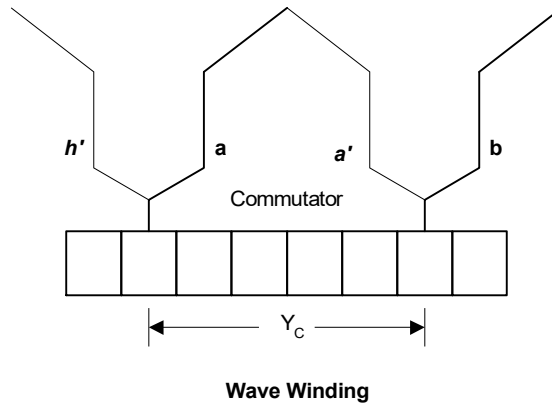

รูปที่ 2-11 การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์แลป

Y_C คือ รั้งระหว่างซี่คอมมิวเตเตอร์ระหว่างต้นขดลวดตัวหนึ่งไปยังต้นขดลวดอีกตัวหนึ่งซึ่งการพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์นี้ $Y_C = 1$ เสมอ

2.4.2 การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์เวฟ (Simplex Wave Winding)

การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์เวฟมีความแตกต่างกับการพันแบบแลปแสดงดังรูปที่ 2-12 โดยความห่างช่วงต้นและปลายขดลวดจะมีช่วงกว้างกว่าแบบแลป

รูปที่ 2-12 การพันขดลวดแบบซิมเพล็กซ์เวฟ

ตารางที่ 2-1 ความแตกต่างระหว่างการพันอาร์เมเจอร์แบบแลปและแบบเวฟ

การพันแบบแลป	การพันแบบเวฟ
1. มีกระแสไฟฟ้าที่อาร์เมเจอร์สูงแต่แรงดันไฟฟ้าต่ำ	1. มีกระแสไฟฟ้าต่ำแต่แรงดันไฟฟ้าสูงโดยกำลังไฟฟ้าที่ได้เท่ากับแบบแลป
2. ทางขนานในการพันแบบ Simplex Lap มี $a = p$ Duplex Lap มี $a = 2p$ Triplex Lap มี $a = 3p$	2. ทางขนานในการพันแบบ Simplex Wave มี $a = 2$ Duplex Wave มี $a = 4$ Triplex Wave มี $a = 6$
3. $Y_c = 1$ เสมอ	3. $Y_c > 1$ เสมอ
	4. มีแปรงถ่านเพียง 2 อันเท่านั้น

2.5 เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง (DC GENERATOR)

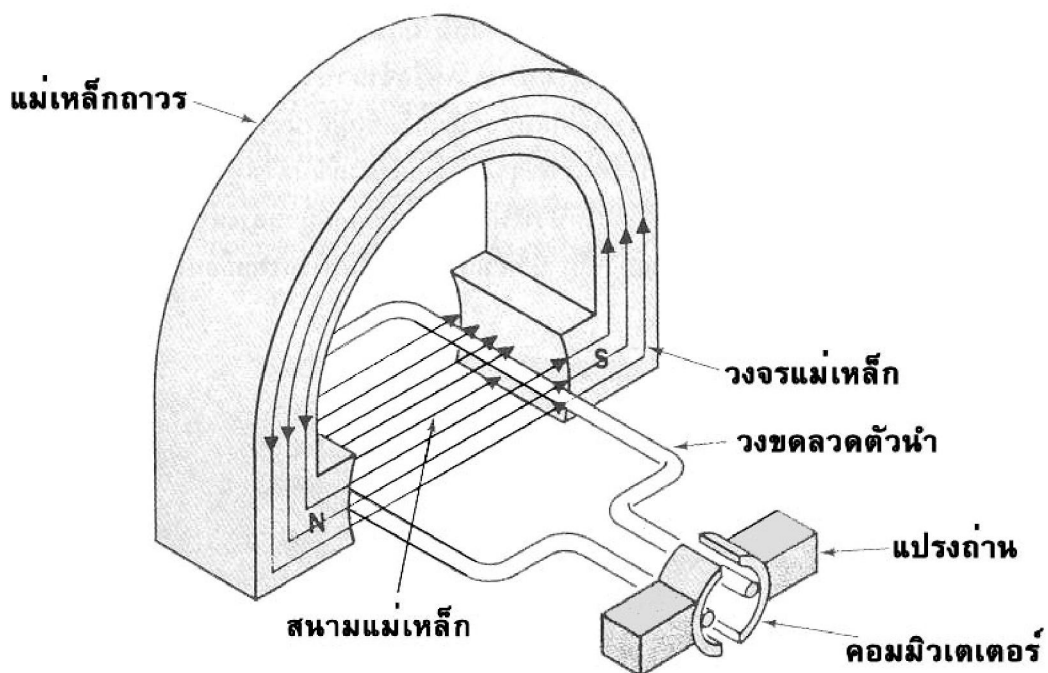
2.5.1 หลักการทำงานเบื้องต้นของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง

2.5.1.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเบื้องต้น

พื้นฐานของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงจะผลิตไฟฟ้าออกมาโดยการหมุนของกลุ่มขดลวดตัวนำที่เคลื่อนที่ผ่านไปในสนามแม่เหล็ก ดังนั้นพลังงานที่ต้องจ่ายให้กับเครื่องกำเนิดจึงเป็นพลังงานกลที่ต้องการเพื่อที่จะนำไปใช้ในการหมุนขดลวดตัวนำ พลังงานกลนี้สามารถได้มาจากหลายทางด้วยกัน เช่น เครื่องยนต์แก๊สโซลีน เครื่องยนต์ดีเซล เครื่องกังหันไอน้ำ มอเตอร์ไฟฟ้า การไหลของน้ำ หรือแม้แต่เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู ฯลฯ

เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเบื้องต้น (*the basic dc generator*) ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ

- (1) สนามแม่เหล็ก
- (2) ขดลวดตัวนำ
- (3) คอมมิวเตเตอร์
- (4) แปรงถ่าน

รูป 2-13 เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเบื้องต้น

สนามแม่เหล็กสามารถที่จะหาได้จากแม่เหล็กถาวรหรือแม่เหล็กไฟฟ้าก็ได้ แต่ในที่นี้เราจะสมมุติให้สนามแม่เหล็กที่ได้มาจากแม่เหล็กถาวรก่อน ตามที่แสดงในรูป 2-13 สนามแม่เหล็กจะประกอบด้วยเส้นแรงแม่เหล็กที่อยู่ในลักษณะครบวงจร เส้นแรงแม่เหล็กจะพุ่งออกจากขั้วเหนือของแม่เหล็กผ่านช่องว่างระหว่างขั้วของแม่เหล็กเข้าสู่ขั้วใต้แล้วเคลื่อนที่ผ่านในเนื้อแม่เหล็กกลับไปยังขั้วเหนือ

ขดลวดตัวนำรอบเดียวตั้งอยู่ระหว่างขั้วแม่เหล็ก เพราะฉะนั้นขดลวดดังกล่าวนี้จึงอยู่ในสนามแม่เหล็ก ทรานซันเทนนานที่วงขดลวดไม่ได้เคลื่อนที่ตัดสนามแม่เหล็ก สนามแม่เหล็กก็จะไม่ส่งผลใดๆ ต่อขดลวด แต่ถ้าวงขดลวดเคลื่อนที่หมุนตัดสนามแม่เหล็กมันก็จะเหนี่ยวนำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าขึ้นภายในขดลวด

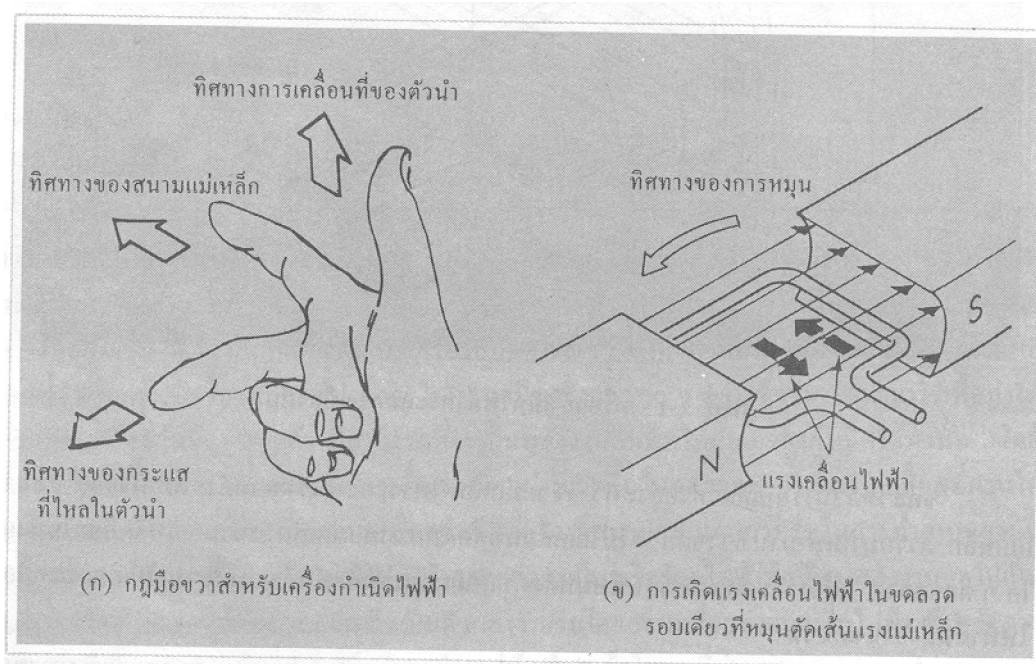
ารเคลื่อนที่ของวงขดลวดในแต่ละรอบ ขนาดและทิศทางของแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะเป็นรูปคลื่นไซน์หนึ่งไซเคิลพอดี เพราะฉะนั้นในขณะที่วงขดลวดเคลื่อนที่ แรงเคลื่อนรูปไซน์หรือแรงเคลื่อนไฟสลั๊บจะปรากฏขึ้นที่ปลายทั้งสองของขดลวด แต่เนื่องจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงมันจะต้องมีเอาท์พุทเป็นไฟตรง เพราะฉะนั้นแรงเคลื่อนไฟสลั๊บจะต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรง ซึ่งส่วนที่ทำหน้าที่เปลี่ยนแรงเคลื่อนไฟสลั๊บให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรงก็คือ คอมมิวเตเตอร์ และแรงเคลื่อนไฟตรงจากคอมมิวเตเตอร์จะถูกส่งต่อไปยังวงจรภายนอกโดยผ่านแปรงถ่าน

2.5.1.2 การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้า

การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าไม่ได้เฉพาะเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปใช้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลั๊บได้อีกด้วย

เมื่อใดก็ตามที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (*relative motion*) ระหว่างตัวนำและสนามแม่เหล็ก ในทิศทางที่ซึ่งตัวนำตัดกับเส้นแรงแม่เหล็กหรือตัดสนามแม่เหล็ก แรงเคลื่อนไฟฟ้าก็就会被เหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในตัวนำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้านั้น ค่าหรือขนาด (*magnitude*) ของแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้น จะขึ้นอยู่กับความเข้มของสนามแม่เหล็กโดยตรง และอัตราที่ซึ่งเส้นแรงแม่เหล็กตัด โดยที่สนามแม่เหล็กที่มีความเข้มมากกว่าหรือจำนวนของเส้นแรงแม่เหล็กที่ตัดในเวลาที่กำหนดที่ค่ามากกว่าก็ จะทำให้ได้แรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นมีค่ามากกว่า ทิศทางหรือขั้วของแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นสามารถหาได้โดยการใช้กฎมือขวาสำหรับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า “กฎมือขวาของเฟลมมิ่ง” โดยความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับกฎนี้ ให้แก่มือขวาออกโดยให้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลางต่างตั้งฉากซึ่งกันโดยกำหนดความหมายดังนี้

- นิ้วชี้ = ทิศทางสนามแม่เหล็ก
- นิ้วหัวแม่มือ = ทิศทางการเคลื่อนที่ของตัวนำ
- นิ้วกลาง = ทิศทางของกระแสที่ไหลในตัวนำ

รูป 2-14

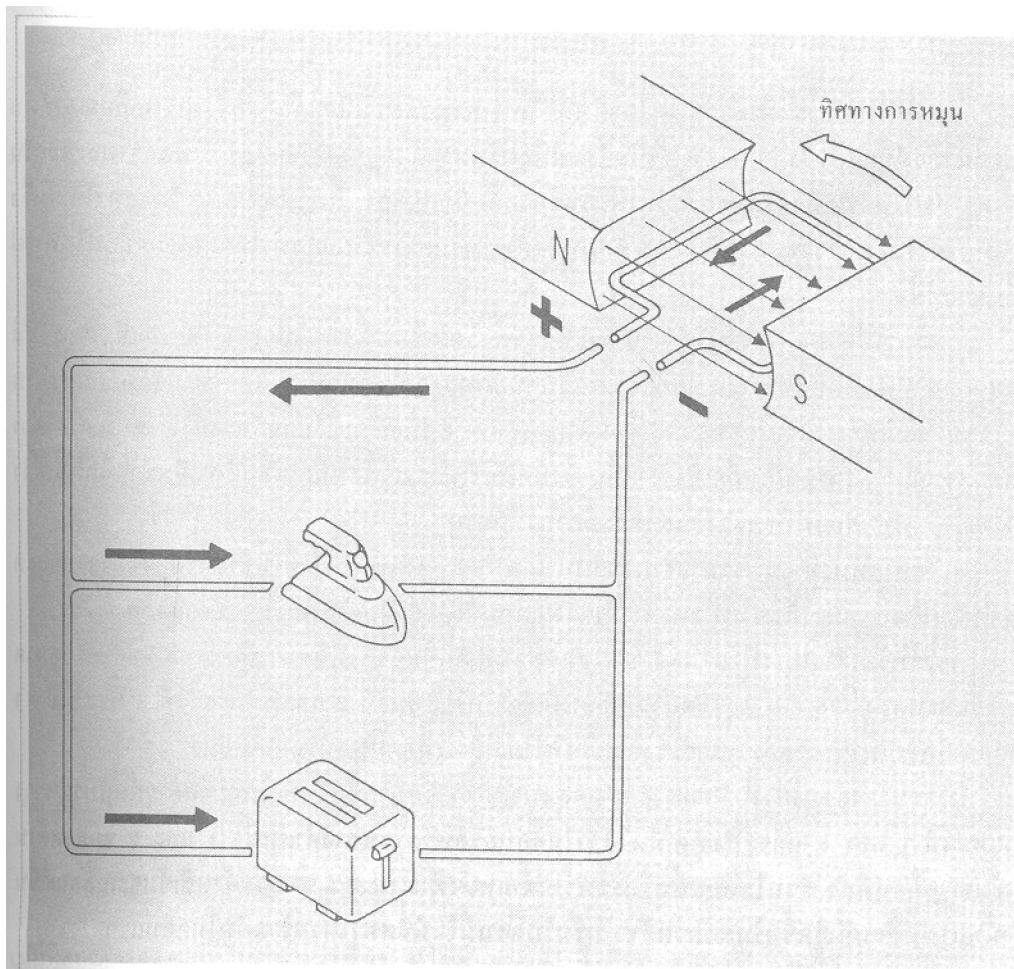
เมื่อนำกฎมือขวามาใช้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเบื้องต้นที่มีขดลวดเพียงรอบเดียวตามที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-14 ก็จะพิจารณาเห็นได้ว่าจะมีแรงเคลื่อนสองปริมาณที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นบนด้านทั้งสองของวงขดลวดและมีขนาดเท่ากัน ทิศทางของมันจะอยู่ในลักษณะอนุกรมกันเมื่อนำไปเทียบกับปลายทั้งสองของวงขดลวดที่เปิดเพราะฉะนั้นในผลที่เกิดขึ้น ค่าหรือขนาดของแรงเคลื่อนที่คร่อมอยู่ที่ปลายระหว่างทั้งสองของวงขดลวดจะมีค่าหรือขนาดเป็นสองเท่าของแรงเคลื่อนที่ถูกเหนี่ยวนำในแต่ละด้านของวงขดลวด

ข้อสังเกต การเคลื่อนที่ที่สัมพันธ์หมายถึงความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุสองอันไม่เท่ากัน มีความแตกต่างของความเร็วระหว่างวัตถุทั้งสองอัน วัตถุอันหนึ่งอันใดจะหยุดนิ่งอยู่กับที่ในขณะที่อีกอันหนึ่งกำลังเคลื่อนที่อยู่

2.5.1.3 การกำหนดขั้วของแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาเราพบว่ากระแสอิเล็กทรอนิกส์จะไหลจากขั้วลบไปยังขั้วบวก อย่างไรก็ตามในตัวเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเองนั้นมันไม่ได้เป็นวงจรไฟฟ้าแต่มันเป็นแหล่งจ่ายกำลังงานไฟฟ้า ซึ่งเป็นองค์ประกอบตัวหนึ่งในวงจรไฟฟ้า เพราะฉะนั้นถ้าเครื่องกำเนิดไฟฟ้าถูกต่อให้ครบวงจร เราก็จะพบว่ากระแสอิเล็กทรอนิกส์ที่ไหลอยู่

ภายในตัวแหล่งจ่ายกำลังงานไฟฟ้าจะไหลจากขั้วบวกไปยังขั้วลบ (ในขณะที่กระแสไฟฟ้าจะไหลจากขั้วลบไปยังขั้วบวก)

รูป 2-15 การกำหนดขั้วของแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เกิดขึ้น

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดขั้วให้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า กระแสอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในเครื่องกำเนิดไฟฟ้านั้นทำให้เกิดประจุไฟฟ้าที่ขั้วเอาต์พุตได้อย่างไร ทั้งนี้เพราะกระแสเหนี่ยวนำเป็นตัวทำให้อิเล็กตรอนไหลไปในทิศทางที่เกิดการสะสม ดังนั้นขั้วทั้งสองของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจึงถูกกำหนดให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับประจุไฟฟ้าที่เกิดขึ้นเพราะฉะนั้นเมื่อต่อโหลดเข้ากับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า กระแสอิเล็กทรอนิกส์ที่ไหลผ่านโหลดจะไหลจากขั้วลบไปยังขั้วบวก ในขณะที่กระแสไฟฟ้าจะไหลจากขั้วบวกไปยังขั้วลบ ทั้งนี้เพราะเราได้กำหนดให้กระแสไฟฟ้ามีทิศทางการไหลที่ตรงกันข้ามกับอิเล็กตรอนนั่นเอง

สรุปได้ว่า ขั้วเอาต์พุตของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงที่ถูกตั้งหรือกำหนดขึ้นนี้ก็เพื่อให้เราทราบว่า เมื่อมีโหลดต่อเข้ากับขั้วทั้งสองของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแล้ว กระแสอิเล็กทรอนิกส์ที่ไหลผ่านโหลดจะไหลจากขั้วลบไปยังขั้วบวก หรือกระแสไฟฟ้าที่ไหลจะไหลจากขั้วบวกไปยังขั้วลบ ตามที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-15

2.5.1.4 การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้ารูปคลื่นซายน์

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงจะสร้างแรงเคลื่อนเอาท์พุทรูปคลื่นซายน์ แล้วจึงถูกเปลี่ยนให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรงด้วยคอมมิวเตเตอร์ เพื่อความสะดวกในการพิจารณาในขณะนี้จะไม่ขอกล่าวถึงหน้าที่ของคอมมิวเตเตอร์ ในรูปที่ 2-16 ได้แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งต่างๆ ของวงขดลวดที่เคลื่อนที่หมุนตัดกับสนามแม่เหล็ก แล้วทำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้ารูปคลื่นซายน์ขึ้น

จากรูปที่ 2-16 จะเห็นว่าขดลวดเคลื่อนที่หมุนไปอยู่ในตำแหน่งที่ 1 จะไม่มีแรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้นหรือแรงเคลื่อนไฟฟ้าเป็นศูนย์ เพราะว่าในตำแหน่งนี้ขดลวดกำลังเคลื่อนที่ขนานกับเส้นแรงแม่เหล็ก แต่เมื่อขดลวดเคลื่อนที่หมุนจากตำแหน่งที่ 1 ไปยังตำแหน่งที่ 2 จะเห็นได้ว่าขดลวดจะตัดกับสนามแม่เหล็กเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้แรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นมีค่าเพิ่มมากขึ้นถึงแม้ว่าความเร็วในการเคลื่อนที่ของวงขดลวดจะมีค่าคงที่ก็ตาม

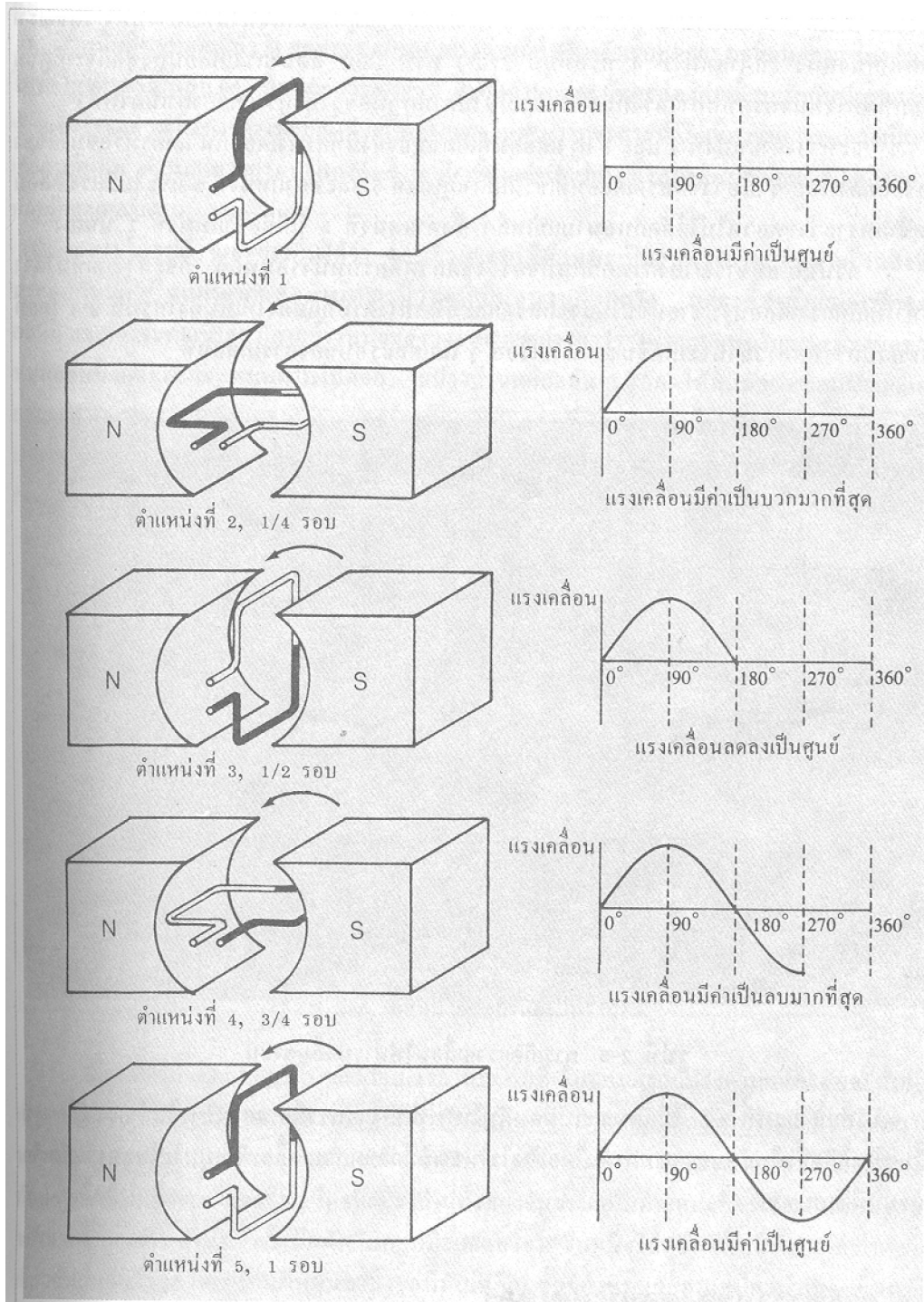
ตำแหน่งที่ 2 ซึ่งห่างจากตำแหน่งเดิม 90° จะเห็นได้ว่าด้านข้างทั้งสองของวงขดลวดจะตัดกับเส้นแรงแม่เหล็กมากที่สุด ดังนั้นแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นในตำแหน่งนี้จึงมีค่าสูงสุด

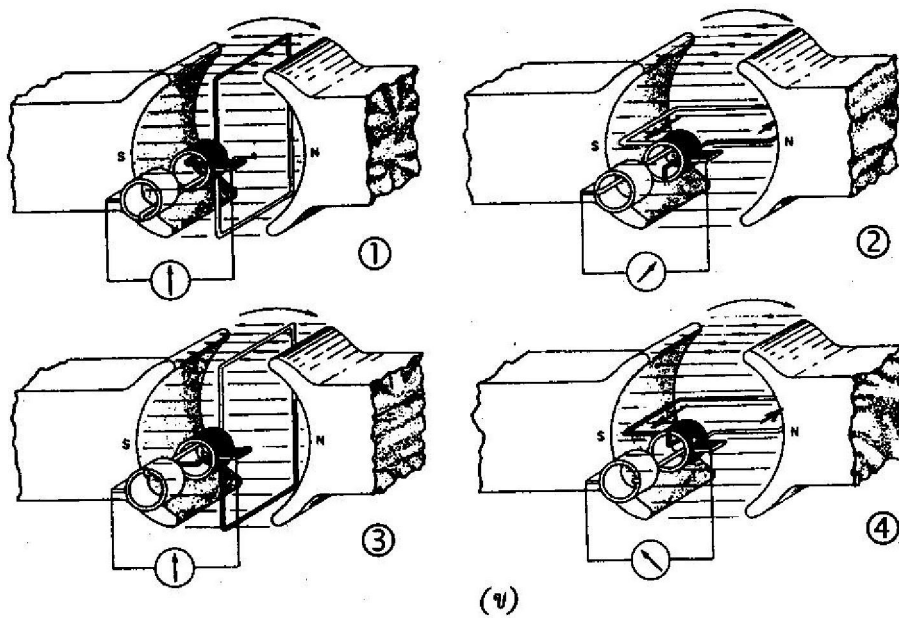
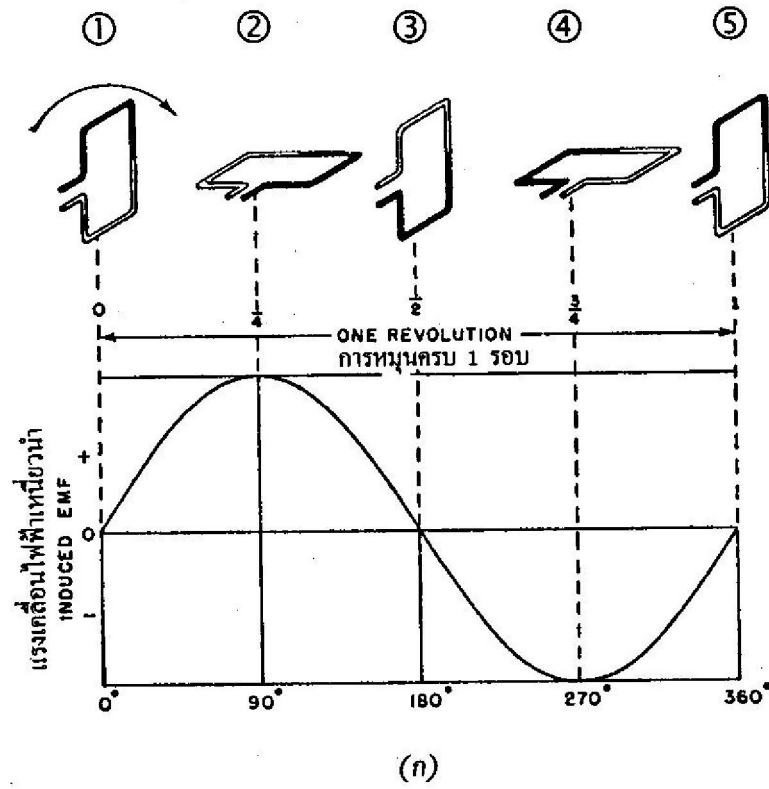
ตำแหน่งที่ 3 ระหว่างตำแหน่งที่ 2 และ 3 แรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นยังคงมีทิศทางเดียวกัน แต่ค่าหรือขนาดของมันจะค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ เมื่อวงขดลวดเคลื่อนที่เข้าใกล้ตำแหน่งที่ 3 และที่ตำแหน่งที่ 3 นี้จะไม่มีแรงเคลื่อนเกิดขึ้น เพราะว่าที่ตำแหน่งนี้วงขดลวดไม่ได้เคลื่อนที่ตัดกับสนามแม่เหล็ก

ระหว่างตำแหน่งที่ 3 และ 4 แรงเคลื่อนจะมีค่าเพิ่มมากขึ้นในลักษณะที่คล้ายกันกับระหว่างตำแหน่งที่ 1 และ 2 แต่จะสังเกตเห็นได้ว่าในตอนแรกหรือระหว่างตำแหน่งที่ 3 และ 4 ขดลวดด้านสีเข้มจะเคลื่อนที่ขึ้นดังนั้นแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นในขดลวดด้านสีเข้มในตอนนี้จะทิศทางตรงกันข้ามกับในตอนแรก

ในตำแหน่งที่ 4 หรือที่มุม 270° จะเห็นได้ว่าด้านข้างทั้งสองของวงขดลวดจะตัดกับเส้นแรงแม่เหล็กมากที่สุดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นในตำแหน่งนี้จึงมีค่าสูงสุดอีกครั้งหนึ่งเช่นกันแต่มีทิศทางตรงกันข้ามกับในตำแหน่งที่ 2 หรือที่มุม 90° ซึ่งในลักษณะเช่นนี้จะพิจารณาเห็นได้ว่าจะเกิดขึ้นสองครั้งเช่นกันในระหว่างการเคลื่อนที่ครบหนึ่งรอบของวงขดลวด กล่าวคือที่ตำแหน่งหนึ่งของวงขดลวด (ที่ตำแหน่งที่ 2 หรือที่มุม 90°) แรงเคลื่อนสูงสุดจะเกิดขึ้นในทิศทางหนึ่ง ในขณะที่อีกตำแหน่งหนึ่ง (ที่ตำแหน่งที่ 4 หรือที่มุม 270°) หรือ 180° ถัดมาแรงเคลื่อนสูงสุดก็จะเกิดขึ้นในอีกทิศทางหนึ่งหรือทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งเป็นไปตามกฎมือขวาสำหรับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

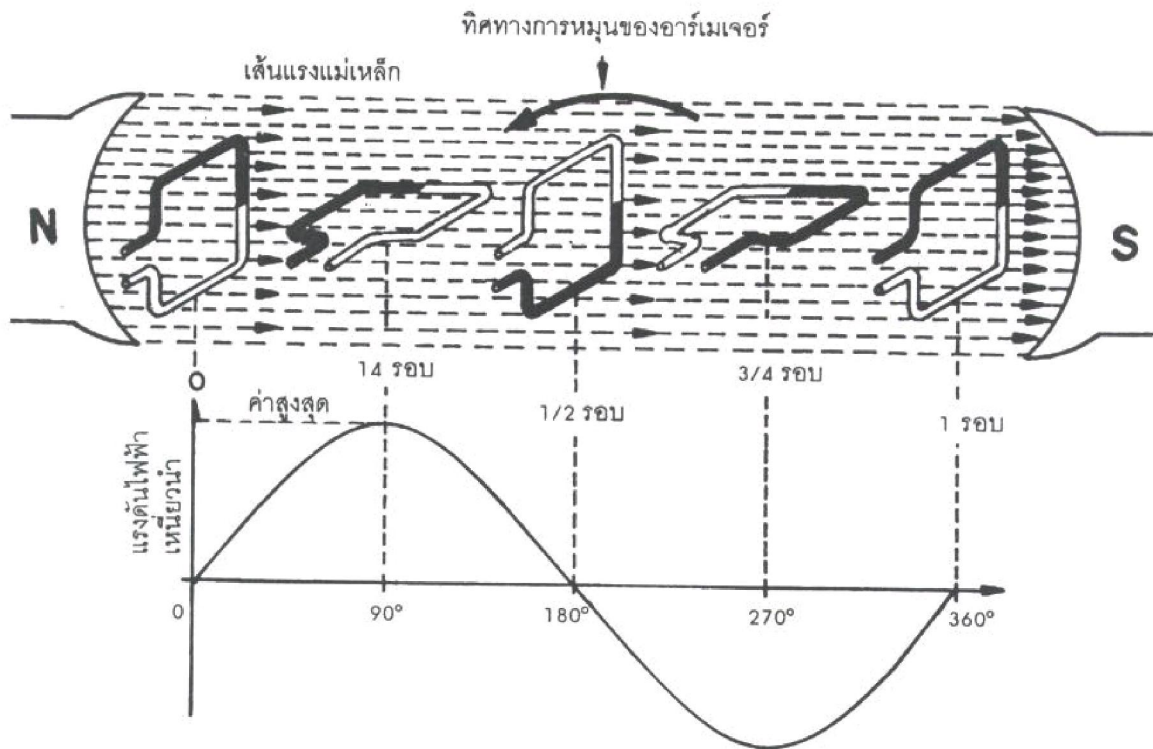
ระหว่างตำแหน่งที่ 4 และ 5 แรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นยังคงมีทิศทางเดียวกัน แต่ค่าหรือขนาดของมันจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อวงขดลวดเคลื่อนที่เข้าใกล้ตำแหน่งที่ 5 และที่ตำแหน่งที่ 5 นี้จะไม่มีแรงเคลื่อนเกิดขึ้น เพราะว่าขดลวดไม่ได้ตัดกับสนามแม่เหล็ก ซึ่งตำแหน่งที่ 5 นี้คือตำแหน่งที่ 1 นั่นเอง

รูปที่ 2-16 การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้ารูปคลื่นซายน์

ดังนั้นเมื่อพิจารณาเมื่อการเคลื่อนที่ครบ 1 รอบจะได้รูปคลื่นซายน์หนึ่งรูปคลื่นพอดิ ก็จะสังเกตเห็นได้ว่าจะทำให้เกิดแรงเคลื่อนรูปซายน์ขึ้นในวงขดลวดและมีทิศทางตามที่แสดงให้เห็นดังในรูปที่ 2-16 โดยที่ขบวนการที่กล่าวมานี้จะเกิดขึ้นซ้ำกันไปเรื่อยๆ ในแต่ละรอบของการเคลื่อนที่

รูปที่ 2-17 การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้ารูปคลื่นซายน์

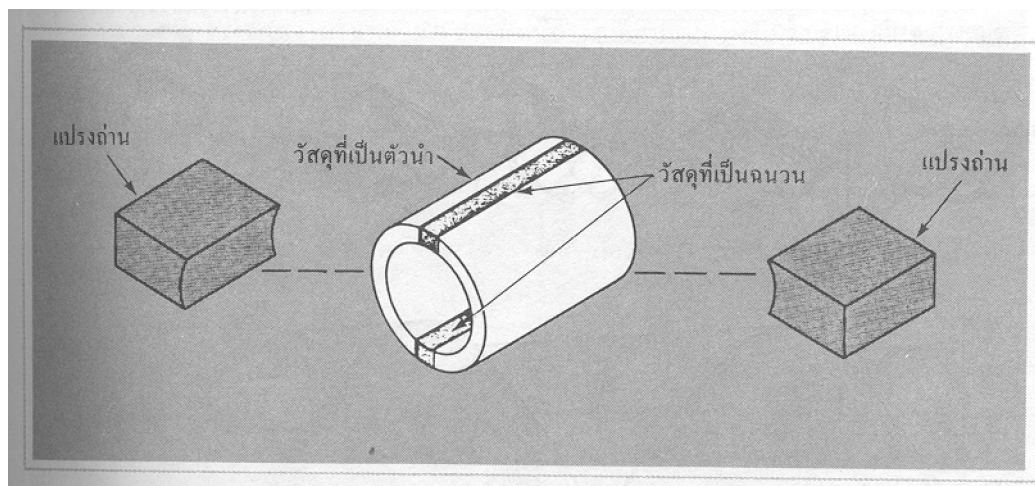
ส่วนในรูปที่ 2-16 ก็มีลักษณะเหมือนกับในรูปที่ 2-15 กล่าวคือ แสดงให้เห็นว่าแรงเคลื่อนรูปคลื่นซายน์เกิดขึ้นในลักษณะตามลำดับได้อย่างไรในขณะที่วงขดลวดเคลื่อนที่หมุนไปในสนามแม่เหล็กที่ครบหนึ่งรอบพอดี

2.5.1.5 การทำงานของคอมมิวเตเตอร์

เราได้ทราบว่า คอมมิวเตเตอร์เป็นตัวเปลี่ยนแรงเคลื่อนไฟสลับที่เกิดขึ้นภายในวงขดลวดให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรง อย่างไรก็ตามมันเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างแปรงถ่านไปยังขดลวดหมุนด้วยวิธีในที่ซึ่งมันเปลี่ยนไฟสลับไปเป็นไฟตรงจะมีความเกี่ยวพันโดยตรงกับบทบาทหน้าที่ของมัน ในขณะที่มันเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างแปรงถ่านและวงขดลวด

จุดประสงค์ของแปรงถ่านก็คือเป็นตัวเชื่อมต่อแรงเคลื่อนของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไปยังวงจรภายนอกเพื่อที่จะกระทำสิ่งนี้ แปรงถ่านแต่ละอันจะต้องต่อเชื่อมเข้ากับปลายแต่ละข้างของวงขดลวด แต่การเชื่อมเข้าด้วยกันโดยตรงไม่สามารถจะกระทำได้นี้เนื่องจากวงขดลวดเป็นตัวเคลื่อนที่หมุน ดังนั้นแปรงถ่านทั้งสองอันจึงถูกต่อเชื่อมเข้ากับปลายทั้งสองของวงขดลวดโดยการผ่านคอมมิวเตเตอร์แทน

ตามรูปที่ 2-17 จะเห็นได้ว่า คอมมิวเตเตอร์มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกผ่าครึ่งสองชิ้นประกบกัน มีผิวเรียบทำจากวัสดุตัวนำและมีวัสดุที่เป็นฉนวนคั่นกลาง แต่ละชิ้นหรือแต่ละซี่ของคอมมิวเตเตอร์จะต่อเข้ากับปลายข้างหนึ่งของวงขดลวดอย่างถาวร เพราะฉะนั้นในขณะที่ขดลวดหมุนคอมมิวเตเตอร์ก็จะหมุนตามไปด้วย แปร่งถ่านแต่ละอันจะถูกกดให้สัมผัสกับคอมมิวเตเตอร์แต่ละซี่ และมันจะสัมผัสกับคอมมิวเตเตอร์ตลอดเวลาในขณะที่วงขดลวดเคลื่อนที่หมุน ในวิธีนี้จะทำให้แปร่งถ่านแต่ละอันถูกต่อเข้ากับปลายทั้งสองของวงขดลวดโดยผ่านคอมมิวเตเตอร์แต่ละซี่ที่แปร่งถ่านกดอยู่

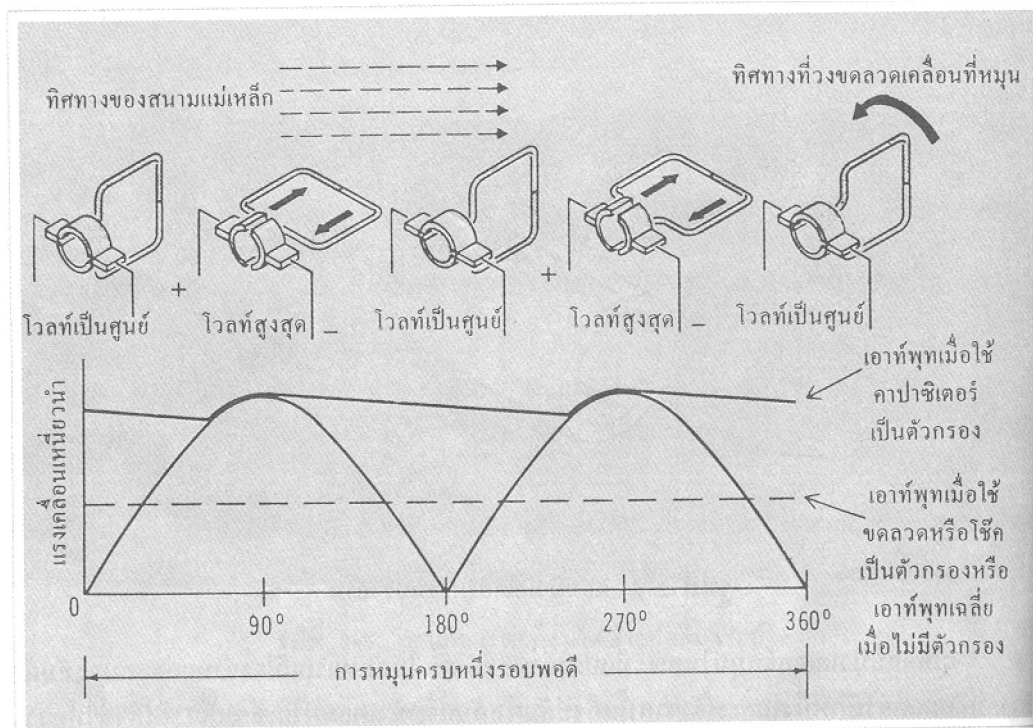

รูปที่ 2-18 คอมมิวเตเตอร์และแปร่งถ่าน

เมื่อคอมมิวเตเตอร์หมุนในขณะที่แปร่งถ่านอยู่กับที่ ในตอนแรกแปร่งถ่านแต่ละอันจะสัมผัสกับคอมมิวเตเตอร์ซี่หนึ่ง และหลังจากนั้นก็สัมผัสกับคอมมิวเตเตอร์อีกซี่หนึ่ง ซึ่งสิ่งนี้ให้ความหมายว่า ในตอนแรกแปร่งถ่านแต่ละอันจะต่อเข้ากับปลายข้างหนึ่งของวงขดลวด และต่อมาก็จะต่อเข้ากับปลายอีกข้างหนึ่งของวงขดลวด โดยที่แปร่งถ่านทั้งสองอันวางอยู่ในตำแหน่งที่ตรงกันข้ามกับซี่ทั้งสองของคอมมิวเตเตอร์ ดังนั้นมันจึงสัมผัสกับคอมมิวเตเตอร์จากซี่หนึ่งไปสู่อีกซี่หนึ่ง ณ เวลาในขณะเดียวกันกับที่วงขดลวดเคลื่อนที่หมุนมาถึงจุดที่มันเปลี่ยนขั้วของแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นพอดี ดังนั้นที่ทุกๆ ขณะเวลาที่ปลายทั้งสองของวงขดลวดเปลี่ยนขั้ว แปร่งถ่านทั้งสองอันจะเปลี่ยนจุดสัมผัส (สวิตช์) จากซี่หนึ่งของคอมมิวเตเตอร์ไปสู่อีกซี่หนึ่ง ซึ่งในวิธีนี้จะทำให้แปร่งถ่านอันหนึ่งเป็นบวกเสมอเมื่อเทียบกับอีกอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นค่าหรือขนาดของแรงเคลื่อนระหว่างทั้งสองอันจึงขึ้นลงหรือแกว่งไปแกว่งมาระหว่างค่าศูนย์และค่าสูงสุด แต่มันมีขั้วเดียวเสมอ ดังนั้นแรงเคลื่อนไฟตรงขึ้นลงหรือแกว่งไปแกว่งมาจึงเป็นเอาท์พุทของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง

การทำงานของคอมมิวเตเตอร์และแปร่งถ่านที่ทำให้ได้แรงเคลื่อนเอาท์พุทไฟตรงขึ้นลงที่เกิดขึ้นในลักษณะตามลำดับจากตำแหน่งที่ 1 ไปยังตำแหน่งที่ 5 ได้แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-18 จุดสำคัญที่จะต้องสังเกตคือ ในขณะที่แปร่งถ่านแต่ละอันผ่านจากซี่คอมมิวเตเตอร์หนึ่งไปสู่อีกซี่หนึ่ง จะมีเวลาชั่วขณะหนึ่ง

ซึ่งมันจะสัมพันธ์กับซีกทั้งสองของคอมมิวเตเตอร์พร้อมกัน แรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นจำนวนมากไหลในวงขดลวด เนื่องจากแปรงถ่านทั้งสองอันจะลัดวงจรปลายทั้งสองของวงขดลวดเข้าด้วยกันโดยตรง เพราะฉะนั้นตำแหน่งของแปรงถ่านที่มันสัมพันธ์กับซีกทั้งสองของคอมมิวเตเตอร์พร้อมกันจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่เมื่อแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำมีค่าเป็นศูนย์ ซึ่งเรียกว่า ระนาบเป็นกลางหรือนิวตรอนเพลน (*neutral plane*)

รูปที่ 2-19 การทำงานของคอมมิวเตเตอร์และแปรงถ่าน

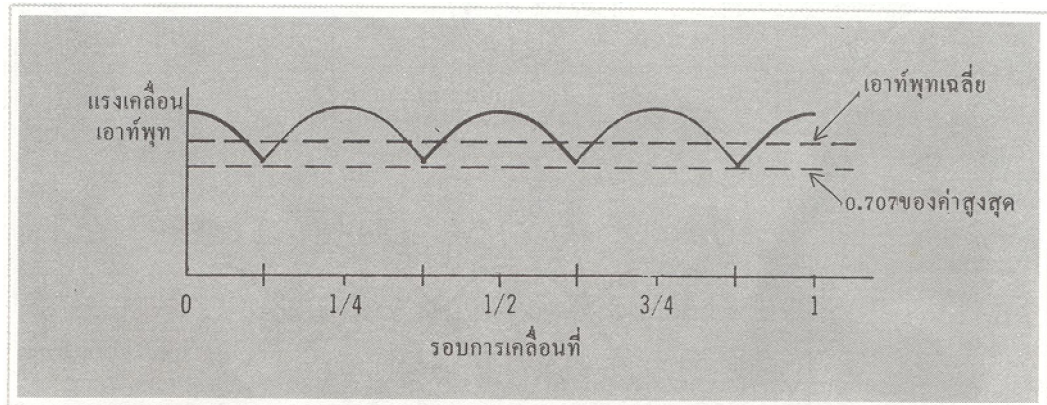
จากรูปที่ 2-19 จะเห็นว่า แปรงถ่านทางด้านซ้ายจะต่อกับด้านข้างของวงขดลวดที่กำลังเคลื่อนที่ลงเสมอ ในลักษณะนี้จะทำให้แปรงถ่านทางด้านซ้ายเป็นบวกเสมอซึ่งเราสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้จริงโดยการ ใช้กฎมือขวา ในลักษณะทำนองเดียวกันแปรงถ่านทางด้านขวาก็จะต่อเข้ากับด้านข้างของขดลวดที่กำลังเคลื่อนที่ขึ้นเสมอ ในลักษณะเช่นนี้จะทำให้แปรงถ่านทางด้านขวาเป็นลบเสมอเช่นกัน ดังนั้นหลังจากการเคลื่อนที่ของวงขดลวดไปครึ่งรอบ แรงเคลื่อนเอาท์พุทที่ถูกกลับขั้วก็จะเข้ามาแทนที่ จึงทำให้ได้แรงเคลื่อนเอาท์พุทสำหรับการเคลื่อนที่ในครึ่งรอบหลังมีลักษณะเหมือนกับแรงเคลื่อนเอาท์พุทในครึ่งรอบแรกทุกประการ ดังนั้นคอมมิวเตเตอร์และแปรงถ่านจึงเป็นตัวเปลี่ยนแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำไฟสลับให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรงขึ้นลง ถ้าใช้คาปาซิเตอร์เป็นตัวกรองแรงเคลื่อนโดยการต่อคร่อมเข้ากับแปรงถ่าน แรงเคลื่อนไฟตรงที่ได้จะเรียบมากยิ่งขึ้นโดยที่ค่าหรือขนาดของมันเป็นได้เคียงกับค่าสูงสุด แต่ถ้าใช้ขดลวด (*choke*) เป็นตัวกรอง แรงเคลื่อนเอาท์พุทที่ได้จะมีค่าหรือขนาดเท่ากับค่าเฉลี่ยของแรงเคลื่อนไฟตรงขึ้นลง ถ้าไม่ใช่ตัวกรอง ค่าเฉลี่ยของแรงเคลื่อนจะถูกพิจารณาให้เป็นเอาท์พุท

2.5.1.6 การทำให้แรงเคลื่อนเอาต์พุตทรายเป็นระเบียบขึ้น

จากรูปที่ 2-18 เมื่อไม่ได้ใช้ตัวกรองแรงเคลื่อน เอาต์พุตของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขดลวดราบเดียวจะมีลักษณะเป็นแรงเคลื่อนไฟตรงขึ้นลง โดยที่ขนาดมันจะเพิ่มขึ้นไปจนถึงค่าสูงสุดแล้วลดลงมาเป็นศูนย์ซึ่งเกิดขึ้นสองครั้งในระหว่างการเคลื่อนที่ครบหนึ่งรอบของวงขดลวดการเปลี่ยนแปลงที่แรงเคลื่อนเอาต์พุตนี้เรียกว่า การกระเพื่อม (*ripple*) และทำให้เอาต์พุตที่ได้ไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้งานในหลายๆ ประเภท การเปลี่ยนแปลงหรือการกระเพื่อมที่แรงเคลื่อนเอาต์พุตสามารถทำให้ลดน้อยลงได้โดยการใช้ขดลวดสองขดหรือสองวงซึ่งวางให้ห่างกันและกันเป็นมุม 90° ตามที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-19 (ก) โดยที่ปลายแต่ละข้างของวงขดลวดทั้งสองจะต่อเข้ากับขั้วของคอมมิวเตเตอร์ที่แยกจากกัน ดังนั้นจึงมีจำนวนขั้วของคอมมิวเตเตอร์ทั้งหมดเท่ากับ 4 ขั้ว แต่แปรงถ่านยังคงมี 2 อันเท่าเดิม และมันถูกวางให้อยู่ในตำแหน่งในที่ตั้งขณะที่วงขดลวดและคอมมิวเตเตอร์หมุน แปรงถ่านทั้งสองอันจะถูกทำให้สัมผัสกับขั้วคอมมิวเตเตอร์สำหรับขดลวดแรกก่อน และหลังจากนั้นจึงจะสัมผัสกับขดลวดวงที่สอง

แปรงถ่านและขั้วคอมมิวเตเตอร์สำหรับของขดลวดแต่ละวงมันจะทำหน้าที่เหมือนกับที่กระทำในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขดลวดเดี่ยว นั่นคือ แปรงถ่านอันหนึ่งจะสัมผัสกับปลายของวงขดลวดที่เป็นลบเสมอ ในขณะที่แปรงถ่านอีกอันหนึ่งจะสัมผัสกับปลายของวงขดลวดที่เป็นบวกเสมอ ดังนั้นแรงเคลื่อนไฟสลับที่ถูกระบายทำให้เกิดขึ้นภายในวงขดลวดจะถูกเปลี่ยนให้เป็นแรงเคลื่อนไฟตรงขึ้นมา

อย่างไรก็ตามมันจะมีความแตกต่างที่สำคัญอย่างหนึ่งในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่มีขดลวดสองวงคือ ขดลวดวงหนึ่งจะหมุนตามหลังขดลวดอีกวงหนึ่งเป็นมุม 90° เสมอ ดังนั้นเมื่อแรงเคลื่อนในขดลวดวงหนึ่งกำลังลดลงแรงเคลื่อนในขดลวดอีกวงหนึ่งก็กำลังเกิดเพิ่มขึ้น และจะเป็นในลักษณะนี้ในทางกลับกัน และตำแหน่งของแปรงถ่านที่อยู่ในลักษณะเช่นนั้น ก็จะพิจารณาเห็นได้ว่าในขณะที่วงขดลวดและคอมมิวเตเตอร์หมุน แปรงถ่านจะสัมผัสกับขั้วคอมมิวเตเตอร์ของวงขดลวดที่มีแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำเกือบสูงสุดตลอดเวลา และในขณะที่แรงเคลื่อนในขดลวดวงหนึ่งของวงขดลวดลดลงกว่าแรงเคลื่อนในขดลวดอีกวงหนึ่ง จะเห็นได้ว่า แปรงถ่านจะผ่านจากขั้วคอมมิวเตเตอร์ของวงขดลวดที่มีแรงเคลื่อนลดลงไปยังขั้วคอมมิวเตเตอร์ของวงขดลวดที่มีแรงเคลื่อนเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนตำแหน่งสัมผัสหรือสวิทช์ซึ่ง (*switching*) นี้เกิดขึ้น 4 ครั้ง ในระหว่างการเคลื่อนที่ครบรอบแต่ละรอบของวงขดลวดทั้งสอง และเนื่องจากเหตุนี้จึงทำให้แรงเคลื่อนเอาต์พุตของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ปรากฏขึ้นระหว่างแปรงถ่านทั้งสองอันมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.707 เท่าของค่าสูงสุดของแรงเคลื่อนเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นในขดลวดแต่ละวง ดังนั้นเอาต์พุตไฟตรงที่ได้นี้จึงต้องการการกรองที่น้อยกว่าเอาต์พุตที่ได้จากเครื่องกำเนิดขดลวดรอยเดียวหรือขดลวดวงเดียว

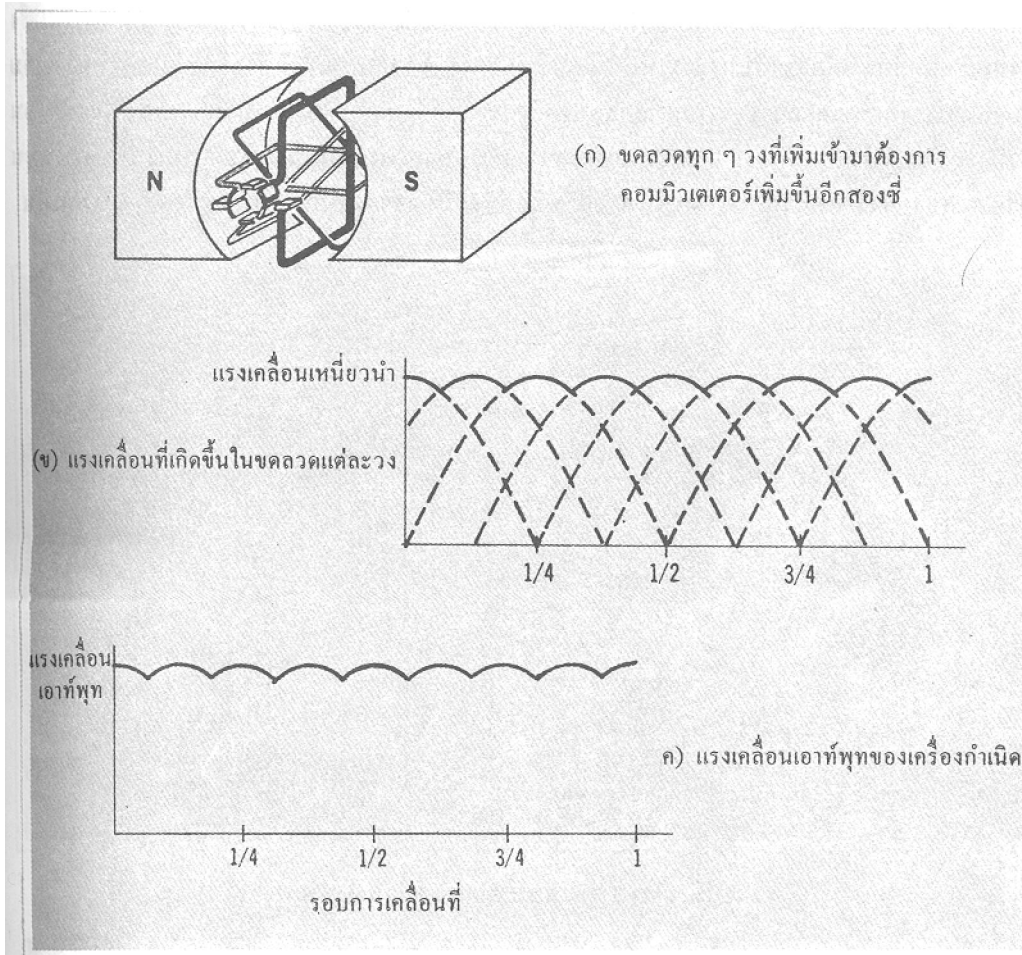

รูปที่ 2-20 ค่าเฉลี่ยแรงเคลื่อนเอาต์พุตในเครื่องกำเนิดที่มีขดลวดสองวง

จากรูปที่ 2-20 จะเห็นว่า การใช้ขดลวดสองวงจะช่วยลดการขึ้นลงหรือการแกว่งไปแกว่งมาของแรงเคลื่อนเอาต์พุต แต่ค่าสูงสุดของแรงเคลื่อนเอาต์พุตยังคงมีค่าเท่าเดิม นอกจากนี้ยังทำให้ค่าเฉลี่ยของแรงเคลื่อนเอาต์พุตที่ได้มีค่าสูงขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

จากรายละเอียดที่ผ่านมา ทำให้เราพิจารณาเห็นได้ว่า เมื่อใช้ขดลวดสองวงแทนที่ขดลวดวงเดียว จะทำให้การกระเพื่อมที่แรงเคลื่อนเอาต์พุตของเครื่องกำเนิดสามารถลดลงได้อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าใช้วงขดลวดให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย และถ้าเอาต์พุตของเครื่องกำเนิดมีค่าใกล้เคียงกับค่าไฟตรงมากที่สุด การกรองแรงเคลื่อนก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกระทำอีกหรือกรองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และเอาต์พุตเฉลี่ยที่ได้จะมีค่าใกล้เคียงกับค่าสูงสุดมากที่สุด

สำหรับทุกๆ วงขดลวดที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ซีของคอมมิวเตเตอร์เพิ่มขึ้นอีกสองซีตามไปด้วยโดยที่ซีคอมมิวเตเตอร์หนึ่งจะต่อเข้ากับปลายข้างหนึ่งของวงขดลวด ดังนั้นจึงมีอัตราส่วนระหว่างจำนวนซีของคอมมิวเตเตอร์และจำนวนของวงขดลวดเป็นสองต่อหนึ่งเสมอ ยกตัวอย่างเช่น คอมมิวเตเตอร์สี่ซีจะขับขดลวดสองวงหรือคอมมิวเตเตอร์หกซีจะใช้กับขดลวดสามวง เป็นต้น ในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่จริงที่ใช้งานในทางปฏิบัติจะประกอบด้วยวงขดลวดจำนวนหลายๆ วงและมีจำนวนซีของคอมมิวเตเตอร์มากเป็นสองเท่า เพราะฉะนั้นถ้าเรานับจำนวนซีของคอมมิวเตเตอร์ในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าใดๆ ก็ตาม ก็จะทราบว่ามีจำนวนของวงขดลวดเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนซีของคอมมิวเตเตอร์

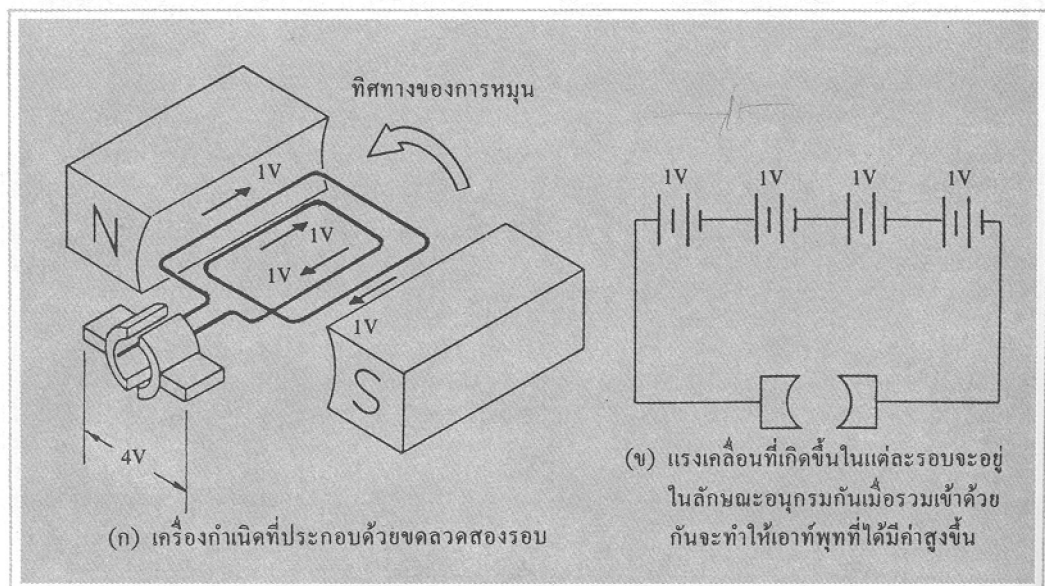
รูปที่ 2-21 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ประกอบด้วยขดลวดสี่วง

ในรูปที่ 2-21 แสดงให้เห็นถึงรูปคลื่นเอชพีทของเครื่องกำเนิดที่ประกอบไปด้วยขดลวดสี่วง ซึ่งเราจะสังเกตเห็นได้อีกครั้งหนึ่งว่า ถึงแม้ว่าจำนวนของวงขดลวดที่เพิ่มขึ้นจะไปลดการเปลี่ยนแปลงหรือการกระเพื่อมระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของแรงเคลื่อนเอชพีท แต่ค่าสูงสุดของแรงเคลื่อนเอชพีทก็จะไม่เพิ่มขึ้น ยกเว้นค่าเฉลี่ยเท่านั้น นั่นคือค่าเฉลี่ยของแรงเคลื่อนเอชพีทที่ได้จะสูงขึ้นหรือทำให้แรงเคลื่อนเอชพีทที่ได้ราบเรียบยิ่งขึ้น

2.5.1.7 การเพิ่มระดับแรงเคลื่อนเอชพีท

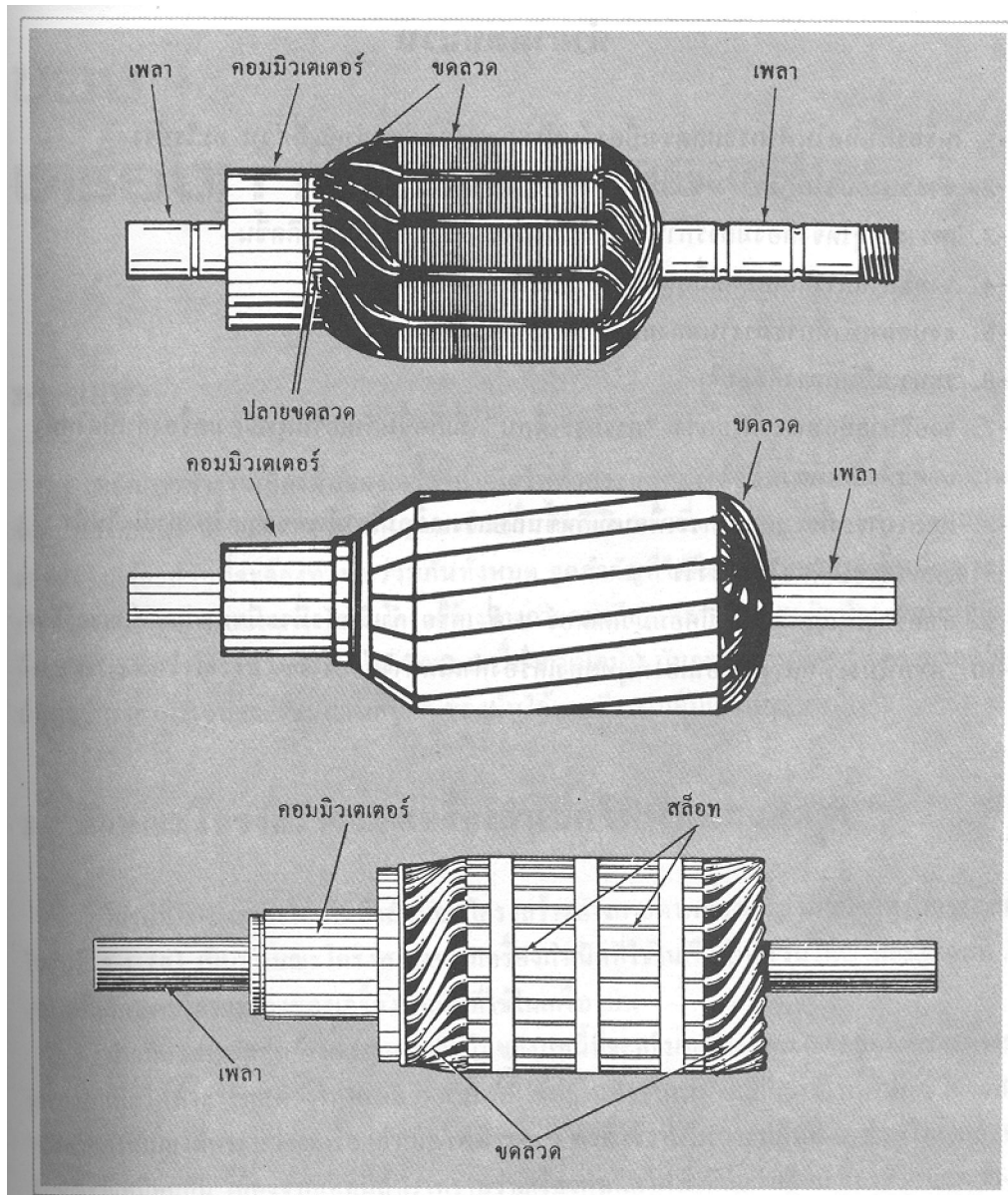
ในการอธิบายเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงเบื้องต้น ค่าหรือขนาดของแรงเคลื่อนเอชพีทเป็นค่าเดียวกันกับที่มันถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในวงขดลวดหมุน และเป็นค่าที่มีขนาดเพียงเล็กน้อยมากตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ขนาดของแรงเคลื่อนที่เกิดขึ้นในขดลวดแต่ละวงสามารถหาได้จากอัตราในที่ตั้งซึ่งวงขดลวดเคลื่อนที่ตัดกับสนามแม่เหล็ก โดยที่ขนาดของแรงเคลื่อนดังกล่าวนี้จะขึ้นอยู่กับความเข้มของสนามแม่เหล็กและความเร็วในการเคลื่อนที่หมุนของขดลวด ดังนั้นจึงทำให้เราคิดว่าแรงเคลื่อนสามารถที่จะทำให้เกิด

เพิ่มขึ้นได้โดยการเพิ่มความเข้มของสนามแม่เหล็กหรือความเร็วของการหมุนหรือทั้งสองอย่าง แต่ทั้งสองกรณีนี้ในทางปฏิบัติแล้วจะมีขีดจำกัดในการเพิ่มอยู่ที่จุดๆ หนึ่งเท่านั้น

รูปที่ 2-22 การเพิ่มระดับแรงเคลื่อนเอาต์พุต

แรงเคลื่อนเอาต์พุตของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงสามารถที่จะทำให้เพิ่มขึ้นจนถึงระดับที่สามารถนำไปใช้งานได้โดยการเพิ่มจำนวนรอบของขดลวดแต่ละวงหรือแต่ละขดให้มีหลายๆ รอบแทนที่จะใช้ขดลวดเพียงรอบเดียว ดังเช่นขดลวด 2 รอบตามที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-22 จะมีแรงเคลื่อนเกิดขึ้นเป็นสองเท่าของขดลวดรอบเดียว ณ ที่ความเข้มสนามแม่เหล็กและความเร็วรอบค่าเดียวกัน หรือในลักษณะทำนองเดียวกัน ขดลวด 100 รอบ ก็จะมีแรงเคลื่อนเกิดขึ้นถึง 100 เท่าของขดลวดรอบเดียว ละวงขดลวดหลายๆ รอบที่กล่าวมานี้เรียกว่า ขดลวดอาร์เมเจอร์ (*armature coil*) โดยที่ขดลวดแต่ละวงหรือแต่ละขดจะมีสองปลาย และต้องการคอมมิวเตเตอร์สองชิ้นเช่นเดียวกับวงขดลวดรอบเดียวตามที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้นแรงเคลื่อนที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในขดลวด (*coil*) ทั้งหมดจะมีค่าเท่ากับผลรวมของแรงเคลื่อนย่อยที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นในแต่ละรอบ

รูปที่ 2-23 ขดลวดอาร์เมเจอร์ลักษณะต่างๆ ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงที่ใช้ในงานในทางปฏิบัติ

ขดลวดอาร์เมเจอร์ที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 2-23 เป็นขดลวดอาร์เมเจอร์ที่ใช้ในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่แท้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งจะประกอบด้วยขดลวดหลายๆ ขด และในแต่ละขดจะมีหลายๆ รอบ ซึ่งจะทำให้แรงเคลื่อนเอาต์พุทของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ได้มีค่าสูงและคงที่ ดังนั้นจึงทำให้เราพิจารณาเห็นได้ว่า ในขณะที่ความเข้มของสนามแม่เหล็กและความเร็วรอบของการหมุนที่กำหนดให้มีค่าคงที่จำนวนรอบในขดลวดแต่ละขดจะเป็นตัวบอกขนาดของแรงเคลื่อนเอาต์พุทของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าในขณะที่จำนวนขดของขดลวดจะเป็นตัวบอกจำนวนของการกระเพื่อมในแรงเคลื่อนเอาต์พุทที่เกิดขึ้น

2.5.1 สมการพื้นฐานของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง
แรงดันไฟฟ้าที่เกิดที่อาร์เมเจอร์หาได้จากสมการ

$$E_g = \frac{Z\phi PN}{60a}$$

เมื่อ

- E_g = แรงดันไฟฟ้าเหนี่ยวนำเฉลี่ยของอาร์เมเจอร์ [V]
- Z = จำนวนตัวนำ [ตัว]
- N = ความเร็วรอบ [รอบต่อนาที , rpm]
- P = จำนวนขั้วแม่เหล็ก [Pole]
- a = จำนวนทางขนาน
- ϕ = ความเข้มสนามแม่เหล็ก [Wb]

ตัวอย่างที่ **2-1** ในการพันเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบ *Lap* นั้น จะมีแรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้นเท่าไร ถ้าเครื่องนั้นหมุนด้วยความเร็ว 200 รอบต่อนาที โดยมีความเข้มสนามแม่เหล็กต่อหน่วยขั้ว 0.05 Wb. 8 Pole และมีจำนวนตัวนำในอาร์เมเจอร์เป็น 960 ตัว

วิธีทำ

จากสมการ

$$E_g = \frac{Z\phi PN}{60a}$$

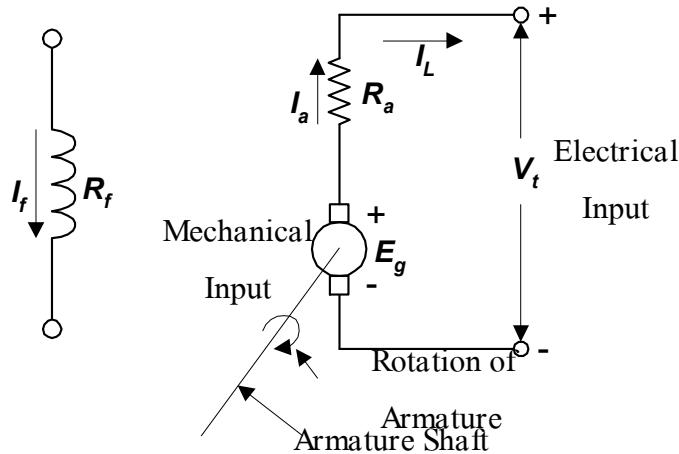
$$E_g = \frac{0.05 \times 960 \times 200 \times 8}{60 \times 8}$$

$$E_g = 160 \text{ Volts}$$

ตอบ

2.5.2 วงจรเทียบเคียงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง

วงจรเทียบเคียง คือ วงจรที่ใช้สัญลักษณ์แทนส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า การเขียนวงจรเทียบเคียงจะช่วยให้พิจารณาและการคำนวณค่าต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

รูปที่ 2-24 วงจรเทียบเคียง

ส่วนประกอบที่เรานำมาเขียนวงจรเทียบเคียงมี 2 ส่วน คือ

1. ส่วนที่ทำให้เกิดสนามแม่เหล็กหรือฟิลด์ (Field) ซึ่งเป็นตัวเดียวกับขดลวดฟิลด์ของขั้วแม่เหล็ก วงจรเทียบเคียงของส่วนนี้คือ รูปที่ 2-24 a กำหนดให้ขั้วของฟิลด์เป็น F_1 และ F_2 โดยให้ I_f เป็นกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านฟิลด์ และ R_f เป็นความต้านทานของฟิลด์ ถ้าให้ V_f เป็นแรงดันที่เกิดจากฟิลด์

$$V_f = I_f R_f$$

2. ส่วนที่ทำให้เกิดแรงดันไฟฟ้าในอาร์เมเจอร์ (E_g) วงจรเทียบเคียงของส่วนนี้คือ รูปที่ 2-24 b กำหนดให้ A_1 และ A_2 เป็นขั้วของอาร์เมเจอร์ ถ้าเราหมุนแกนของอาร์เมเจอร์ ด้วยพลังงานกล ทำให้เกิดแรงดันไฟฟ้าขึ้นที่อาร์เมเจอร์ (E_g) ซึ่งจะสร้างกระแสไฟฟ้าที่อาร์เมเจอร์ (I_a) ในขณะเดียวกันที่ขดลวดอาร์เมเจอร์มีความต้านทานอยู่จำนวนหนึ่งคือความต้านทานอาร์เมเจอร์ (R_a) เมื่อกระแสไฟฟ้าที่อาร์เมเจอร์ไหลออกจากวงจรภายในอาร์เมเจอร์จะกลายเป็นกระแสไฟฟ้าไปจ่ายโหลด (I_L) ทำให้ได้แรงดันไฟฟ้าที่จ่ายโหลด บางครั้งเราเรียกว่า แรงดันที่ขั้ว (Terminal Voltage ; V_t)

2.5.3 ประเภทของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง

เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

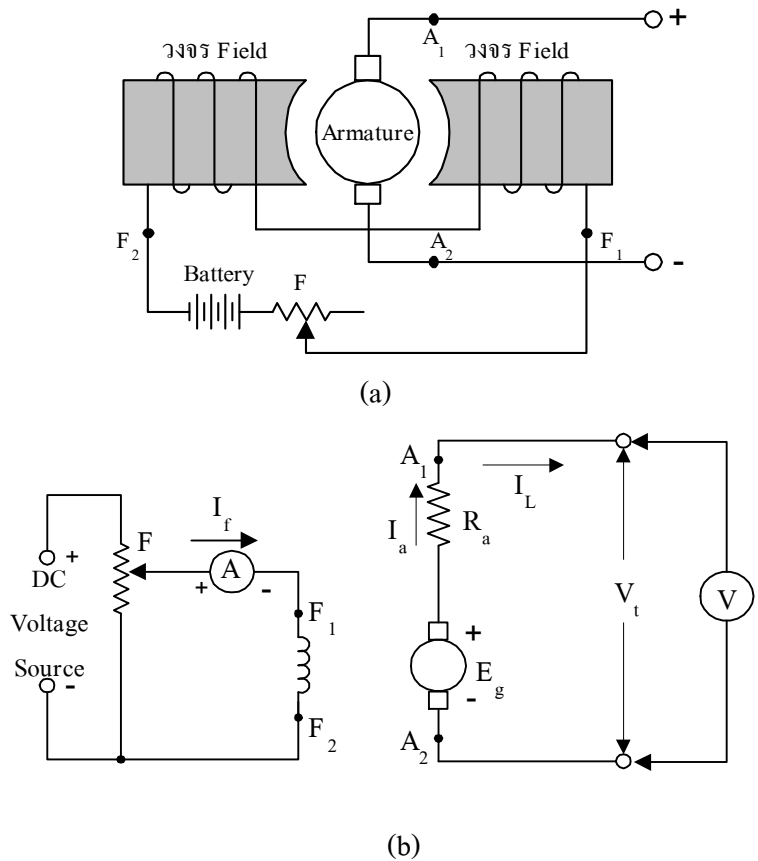
2.5.3.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited*

2.5.3.2 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Self Excited*

- เครื่องกำเนิดแบบอนุกรม (*Series Wound Generator*)
- เครื่องกำเนิดแบบขนาน (*Shunt Wound Generator*)
- เครื่องกำเนิดแบบผสม (*Compound Wound Generator*)
 - *Long Shunt Compound Wound Generator*
 - *Short Shunt Compound Wound Generator*

2.5.3.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited*

เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited* เป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดสนามแม่เหล็กจากแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้าภายนอก แสดงดังรูปที่ 2-25

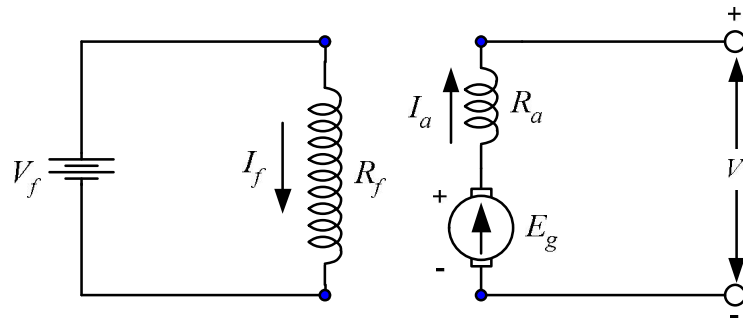

รูปที่ 2-25 a) วงจรภายในของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited*

b) วงจรเทียบเคียงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited*

จากรูปจะเห็นได้ว่าเครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Separately Excited* จะประกอบด้วยวงจรถดไฟลด์ และวงจรรอาร์เมเจอร์จะแยกกัน และสามารถเขียนวงจรเทียบเคียงได้ดังรูปที่ 2-25 b) สำหรับ F ที่ปรากฏอยู่ในรูปที่ 2-25 นั้น หมายถึง *Field Rheostat* เป็นความต้านทานที่ปรับค่าได้เพื่อจำกัดกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดฟลด์ ส่วนแบตเตอรี่ หรือ *DC Voltage Source* เป็นแหล่งจ่ายไฟฟ้าจากภายนอกที่ใช้สำหรับกระตุ้นสนามแม่เหล็กที่ขดลวดฟลด์

สมการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบกระตุ้นแยก

$$I_f = \frac{V_f}{R_f}$$

$$E_g = V_t + I_a R_a$$

$$I_a = I_L$$

- I_f = กระแสไฟฟ้าที่ไหลในวงจรถดลวดสนามแม่เหล็ก
- V_f = แรงดันไฟฟ้าที่ใช้ในการสร้างสนามแม่เหล็กที่ขดลวดสนามแม่เหล็ก
- R_f = ค่าความต้านทานของขดลวดสนามแม่เหล็ก
- E_g = แรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นในอาร์เมเจอร์
- V_t = แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ขั้ว
- I_a = กระแสไฟฟ้าที่ไหลในขดลวดอาร์เมเจอร์
- R_a = ค่าความต้านทานของขดลวดอาร์เมเจอร์
- I_L = กระแสไฟฟ้าที่ไหลไปยังโหลด (*LOAD*)

2.5.3.2 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท Self Excited

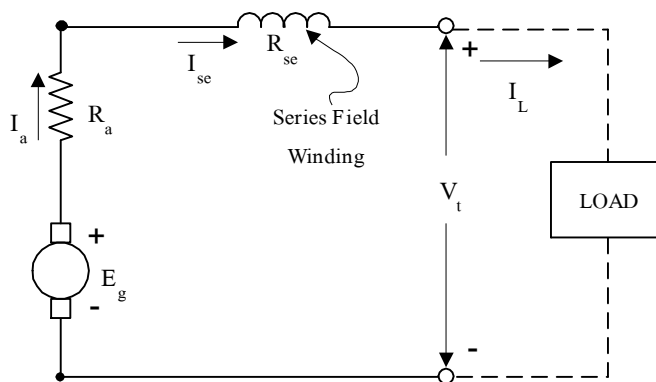
เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประเภท *Self Excited* แบบนี้ได้รับกระแสมาจากอาร์เมเจอร์ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจากตัวของมันเอง การเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่จุดแรกนั้นเกิดจากเส้นแรงแม่เหล็กที่ยังเหลือค้างอยู่ (*Residual magnetism*) ที่สนามแม่เหล็กกระตุ้นนั้น ฉะนั้นเมื่ออาร์เมเจอร์หมุนก็เริ่มเกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าขึ้นที่อาร์เมเจอร์ก่อน และแรงเคลื่อนไฟฟ้านี้ก็จ่ายไปยังสนามกระตุ้นที่ต่อคร่อมกันอยู่กับอาร์เมเจอร์นั่นเอง ฉะนั้นจึงทำให้มีกระแสไฟในขดลวดของสนามแม่เหล็กเพิ่มมากขึ้น นั่นคือทำให้มีเส้นแรงแม่เหล็กเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้เกิดการเหนี่ยวนำแรงเคลื่อนไฟฟ้าสูงขึ้นจากเดิมอีก แรงเคลื่อนไฟฟ้านี้จะส่งต่อไปยังสนามแม่เหล็กกระตุ้นเพิ่มขึ้นอีก จึงทำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่อาร์เมเจอร์เพิ่มขึ้นอีก เป็นเช่นนี้เรื่อยไปดังรูปที่ 2-26

เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่มีการต่อแบบ *Self-excited* นี้แบ่งออกตามลักษณะการต่อ *field* ได้เป็นสามอย่างคือ

- เครื่องกำเนิดแบบอนุกรม (*Series Wound Generator*)
- เครื่องกำเนิดแบบขนาน (*Shunt Wound Generator*)
- เครื่องกำเนิดแบบผสม (*Compound Wound Generator*)

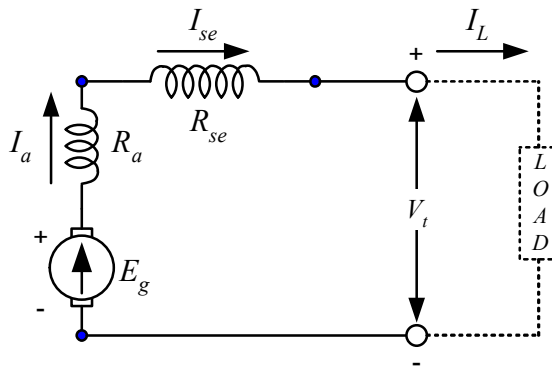
1) การต่อแบบอนุกรม (*Series wound*) การต่อแบบนี้มีขดลวดที่พันรอบแกนขั้วแม่เหล็กต่ออนุกรมกับตัวนำของอาร์เมเจอร์ รูปที่ 2-26

ขดลวดที่ใช้พันรอบแกนขั้วแม่เหล็กมี ค.ต.ท. ต่ำและมีขนาดใหญ่ แต่มีจำนวนรอบเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะต้องทนกระแสไฟได้เต็มที่ ขณะที่เครื่องกำเนิดไฟจ่ายกระแสนั้นคือต้องทนกระแสไฟได้พอ ๆ กับกระแสที่ไหลในอาร์เมเจอร์ทั้งหมด เครื่องกำเนิดไฟชนิดนี้มักไม่ค่อยใช้ ยกเว้นในกรณีพิเศษเท่านั้น เช่นเป็นตัวเสริมแรงเคลื่อนไฟฟ้า (*Booster*) เป็นต้น

รูปที่ 2-26 Series Generator

สมการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า *Self Excited* แบบอนุกรม (*Series Generator*)

$$E_g = V_t + I_a R_a + I_{se} R_{se}$$

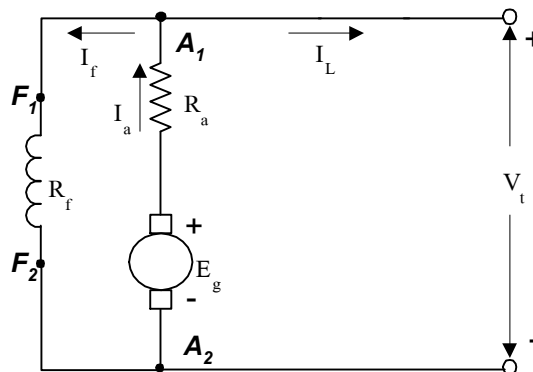
$$I_a = I_{se} = I_L$$

$$E_g = V_t + I_a (R_a + R_{se})$$

R_{se} = ค่าความต้านทานของขดลวดสนามแม่เหล็กอนุกรม (*Series field*)

I_{se} = กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดสนามแม่เหล็กอนุกรม

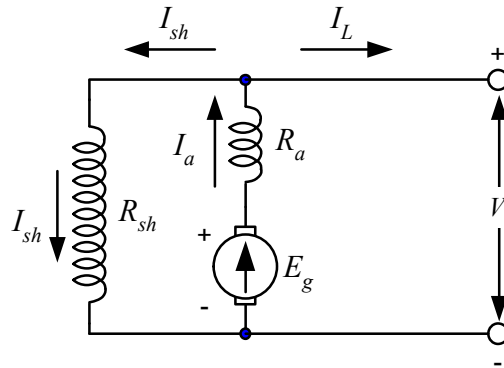
2) การต่อแบบขนาน (*Shunt wound*) การต่อแบบนี้มีขดลวดของสนามแม่เหล็กต่อคร่อมหรือขนานกันกับตัวนำของอาร์เมเจอร์ โดยที่มีแรงเคลื่อนไฟจากเครื่องกำเนิดตกคร่อมขดลวดสนามแม่เหล็กเต็มที รูปที่ 2-27

รูปที่ 2-27 Shunt Generator

ขดลวดที่ใช้พันแกนของขั้วแม่เหล็กนี้เป็นเส้นเล็ก ๆ ที่มีจำนวนรอบมาก และมี ค.ต.ท. สูงกว่า ค.ต.ท. ที่อาร์เมเจอร์มาก เครื่องกำเนิดไฟแบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป

สมการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า **Self Excited** แบบขนาน (**Shunt Generator**)

$$E_g = V_t + I_a R_a$$

$$I_a = I_{sh} + I_L$$

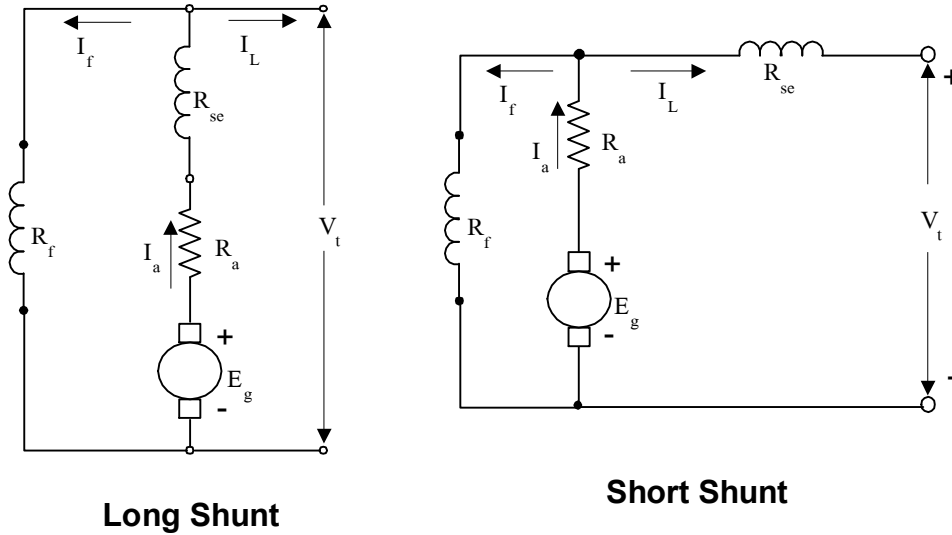
$$I_{sh} = \frac{V_t}{R_{sh}}$$

R_{sh} = ค่าความต้านทานของขดลวดสนามแม่เหล็กขนาน (*Shunt field*)

I_{sh} = กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดสนามแม่เหล็กขนาน

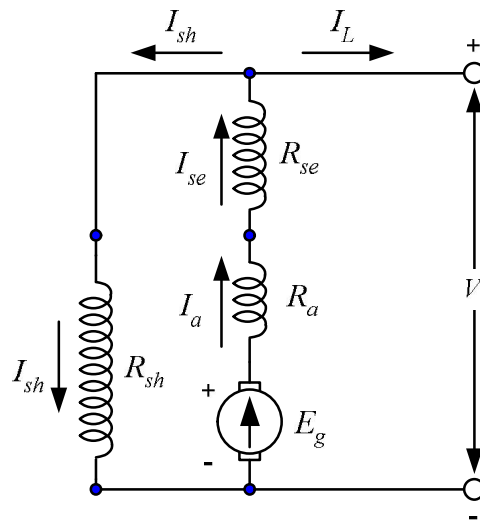
3) การต่อแบบผสม (*Compound wound*) ก็คือ การต่อขดลวดที่ใช้พันแกนขั้วแม่เหล็กของสนามแม่เหล็กโดยต่อขดลวดสนามแม่เหล็กนั้นขนานและอนุกรมกับอาร์เมเจอร์นั่นเอง การต่อแบบนี้ยังแบ่งการต่อได้เป็นอีก 2 แบบ คือ แบบ *Short shunt* และ *Long shunt* ดังรูปที่ 2-28 (a) และ (b) ตามลำดับ สำหรับเครื่องกำเนิดกระแสไฟตรงแบบต่าง ๆ นั้นได้แสดงไว้ในรูปที่ 2-29 แล้ว

- *Long Shunt Compound Wound Generator*
- *Short Shunt Compound Wound Generator*

รูปที่ 2-28 Compound Generator

สมการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า *Self Excited* แบบผสม (*Compound Wound Generator*)
Long Shunt Compound Wound Generator

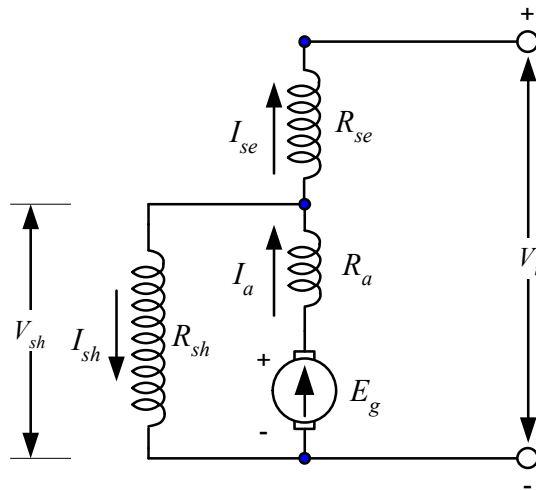
$$E_g = V_t + I_a R_a + I_{se} R_{se}$$

$$I_a = I_{se}$$

$$I_a = I_{sh} + I_L$$

$$I_{sh} = \frac{V_t}{R_{sh}}$$

สมการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า *Self Excited* แบบผสม (*Compound Wound Generator*)
Short Shunt Compound Wound Generator

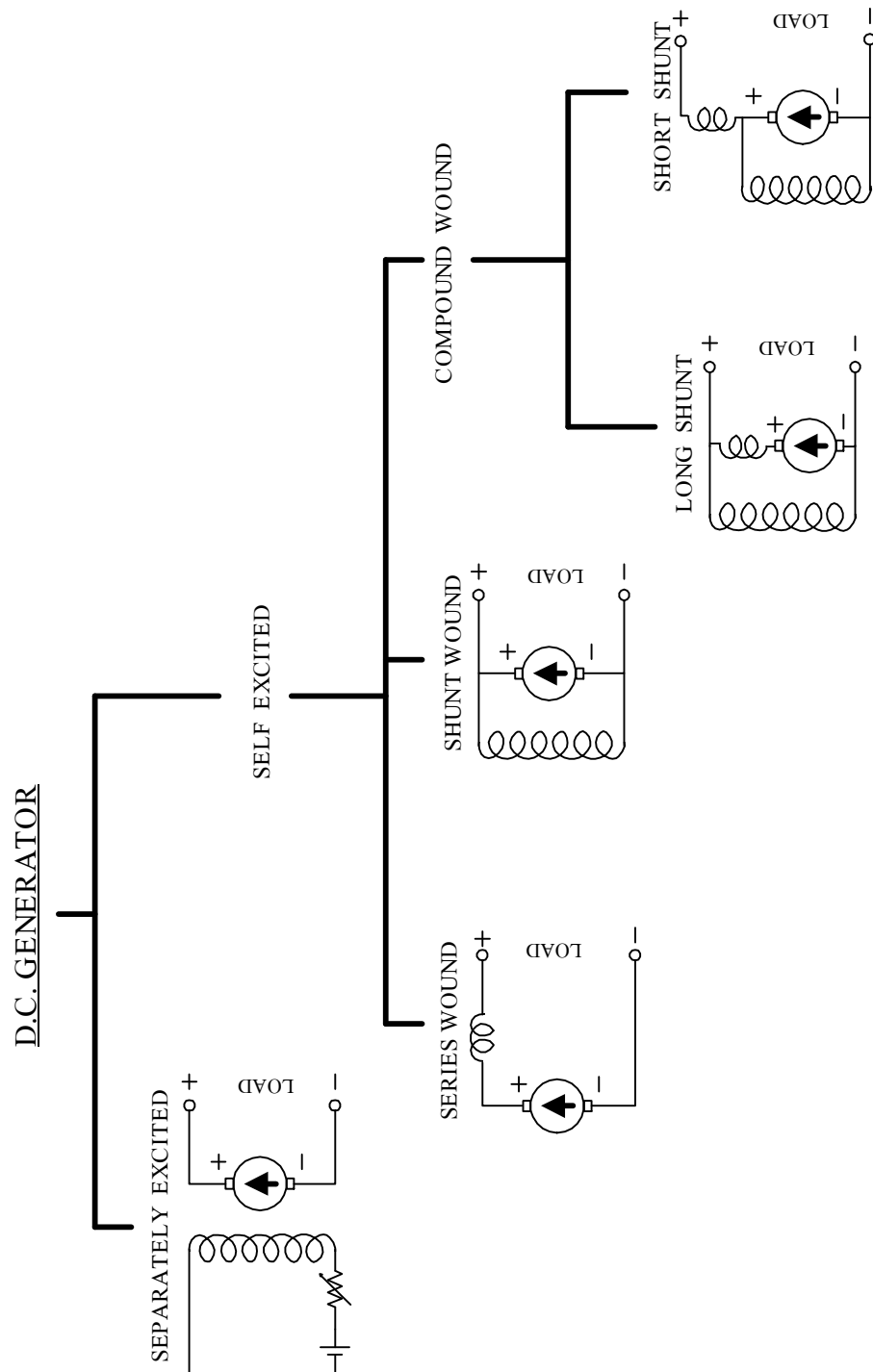
$$E_g = V_t + I_a R_a + I_{se} R_{se}$$

$$I_{se} = I_L$$

$$I_a = I_{sh} + I_{se}$$

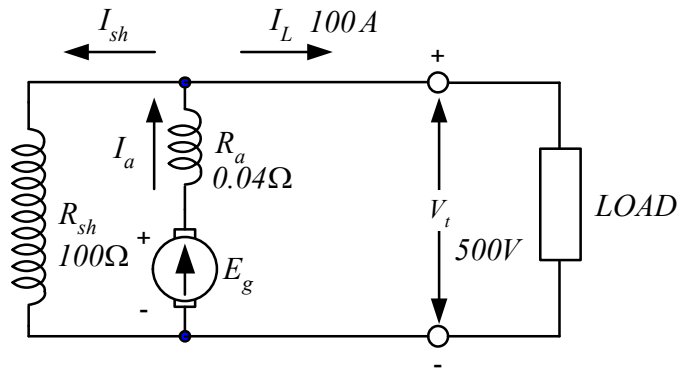
$$I_{sh} = \frac{V_{sh}}{R_{sh}}$$

$$V_{sh} = V_t + I_{se} R_{se}$$

รูปที่ 2-29 แผนผังของเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงชนิดต่างๆ

ตัวอย่างที่ 2-2 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบผสมชนิดที่เป็น Long shunt ตัวหนึ่งต้องจ่ายกระแส 100 แอมป์ออกไป โดยมีแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ขั้วเป็น 500 โวลต์ ถ้าความต้านทานของอาร์เมเจอร์เป็น 0.02 โอห์ม ของ Series field เป็น 0.04 โอห์มและของ shunt field เป็น 100 โอห์มแล้ว จงหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เกิดขึ้นภายในที่อาร์เมเจอร์ โดยให้แรงเคลื่อนที่ตกหายไปแต่ละแปรงถ่านเท่ากับ 1 โวลต์ โดยไม่คิดปฏิกิริยาจากอาร์เมเจอร์ (Armature reaction)

วิธีทำ

วงจรของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้แสดงไว้ในรูป

$$I_{sh} = \frac{500}{100} = 5 \text{ A}$$

กระแสที่ไหลผ่านอาร์เมเจอร์และ series field winding = 100+5 = 105 A.

แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ตกหายไปที่ series field winding = 105 x 0.04 = 4.2 V.

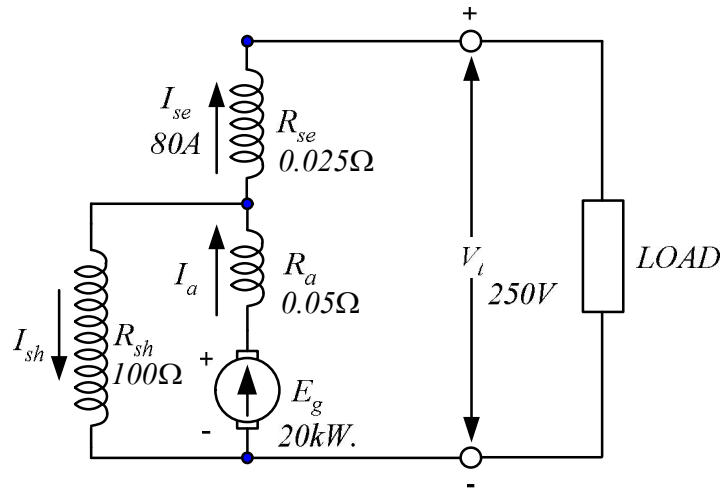
แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ตกหายไปที่อาร์เมเจอร์ = 105 x 0.02 = 2.1 V.

แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ตกหายไปที่แปรงถ่าน = 2 x 1 = 2 V.

$$\begin{aligned} E &= V + I_a R_a + I_a R_{se} + \text{brush drop} \\ &= 500 + 2.1 + 4.2 + 2 \\ &= 508.3 \text{ V.} \end{aligned}$$

ตอบ

ตัวอย่างที่ 2-3 เครื่องกำเนิดไฟฟ้า 20 kW. ต้องจ่ายกระแสไฟเต็มที่มีเมื่อแรงเคลื่อนที่ขั้วเป็น 250 V. ความต้านทานของอาร์มเจอร์ Series และ Shunt Field Winding เป็น 0.05 , 0.025 และ 100 Ω ตามลำดับ จงหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำที่เกิดในเครื่องกำเนิดไฟฟ้านี้เมื่อต่อเป็นแบบ Short Shunt

วิธีทำ

วงจรของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดังรูป

$$\therefore \text{Load Current } (I_L) = I_{se} = \frac{20 \times 1000}{250} = 80 \text{ A.}$$

$$\text{แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ตกหายที่ series field winding } I_{se}R_{se} = 80 \times 0.025 = 2 \text{ V.}$$

$$\begin{aligned} \text{แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ตกคร่อม Shunt winding } V_{sh} &= V_t + I_{se}R_{se} \\ &= 250 + 2 \\ &= 252 \text{ V.} \end{aligned}$$

$$\therefore I_{sh} = \frac{252}{100} = 2.52 \text{ A.}$$

$$\therefore I_a = 2.523 + 80 = 82.52 \text{ A.}$$

$$\therefore I_a R_a = 82.52 \times 0.05 = 4.126 \text{ V.}$$

$$\begin{aligned} \therefore \text{แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เกิดภายใน } E_g &= V_t + I_a R_a + I_{se} R_{se} \\ E_g &= 250 + 4.126 + 2 \\ &= 256.126 \text{ V.} \quad \text{ตอบ} \end{aligned}$$

2.5.4 โวลท์เทจ เรกกูเลชัน (VOLTAGE REGULATION)

Voltage regulation (V.R.) เป็นตัวชี้ให้เห็นความแตกต่างของค่าแรงดันไฟฟ้าขณะที่ไม่ มีโหลด กับขณะจ่ายโหลด กล่าวคือ ถ้าแรงดันไฟฟ้าขณะที่ยจ่ายโหลดลดลงมาจากสภาพไม่มีโหลดมาก แสดงว่าแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมในขดลวดอาร์เมเจอร์มากทำให้จ่ายแรงดันไฟฟ้าให้โหลดได้น้อย แต่ถ้าแรงดันไฟฟ้าขณะที่ยจ่ายโหลดลดลงจากสภาพไม่มีโหลดน้อย แสดงว่าแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมในขดลวดอาร์เมเจอร์น้อย ทำให้จ่ายแรงดันไฟฟ้าให้แก่โหลดได้มาก

ค่า Voltage regulation คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ดังนี้

$$\% \text{ Voltage regulation} = \frac{V_{NL} - V_{FL}}{V_{FL}} \times 100$$

เมื่อ

V_{NL} = แรงดันไฟฟ้าที่ขั้วขณะไม่มีโหลด (No Load)

V_{FL} = แรงดันไฟฟ้าที่ขั้วขณะจ่ายโหลดเต็มที่ (No Load) หรือ แรงดันไฟฟ้าที่พิกัด

ตัวอย่างที่ 2-4 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าตัวหนึ่งขนาด 5 kW 120 V ขณะไม่มีโหลด วัดแรงดันที่ขั้วได้ 138 V จงหา

เปอร์เซ็นต์ Voltage regulation (% V.R.)

วิธีทำ

$$\begin{aligned} \%V.R. &= \frac{138 - 120}{120} \times 100 \\ &= 15 \% \end{aligned}$$

ตอบ

แบบฝึกหัดบทที่ 2

1. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงแบบคอมเปานด์ขนาดพิกัดกำลัง 20kW. จ่ายโหลดเต็มพิกัดด้วยแรงดันไฟฟ้าที่ขั้ว 230V. อาร์เมเจอร์ ซีรีย์ฟิลด์และชันทฟิลด์มีความต้านทาน 0.1Ω , 0.05Ω และ 115Ω ตามลำดับ จงคำนวณหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำเมื่อเครื่องกำเนิดต่อวงจรแบบ Short-Shunt Compound
(243.25V)
2. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงตัวหนึ่ง มีแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำ 520V. ถ้ามีตัวนำใน อาร์เมเจอร์ 2000 ตัว มีเส้นแรงแม่เหล็กต่อหนึ่งขั้ว 0.013Wb . หมุนด้วยความเร็ว 1200r.p.m. มีจำนวนทางขนานของขดลวดอาร์เมเจอร์ 4 ทาง จงหาจำนวนขั้วแม่เหล็ก
(4)
3. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงตัวหนึ่งมีจำนวนเส้นแรงแม่เหล็กต่อหนึ่งขั้ว 0.02Wb . เมื่อถูกขับด้วยความเร็ว 1000 r.p.m. มีแรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้น 200V. ถ้าความเร็วเพิ่มขึ้นเป็น 1100 r.p.m. และในเวลาเดียวกันเส้นแรงแม่เหล็กต่อหนึ่งขั้วลดลงเหลือเพียง 0.0149Wb . จงหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำ
(0.162Wb.)
4. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงแบบชันทขนาดพิกัด 50kW. , 400V. , 8 Pole , 600 r.p.m. พันขดลวดอาร์เมเจอร์แบบแลพมี 256 ตัวนำ ขดลวดอาร์เมเจอร์และชันทฟิลด์มีความต้านทาน 0.1Ω และ 200Ω ตามลำดับ มีแรงดันไฟฟ้าตกที่แปรงถ่านข้างละ 1 โวลต์เมื่อจ่ายโหลดเต็มพิกัด จงหาเส้นแรงแม่เหล็กต่อหนึ่งขั้ว
(0.162Wb.)
5. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงแบบ 4 ขั้วต่อหนึ่ง หมุนด้วยความเร็ว 1500 r.p.m. อาร์เมเจอร์มี 90 ร่อง แต่ละร่องมีตัวนำ 6 ตัว ถ้าจำนวนเส้นแรงแม่เหล็กต่อหนึ่งขั้วเป็น 10mWb . จงหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ขั้ว เมื่อทำงานเป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง ถ้าขดลวดอาร์เมเจอร์พันแบบ Lap และมีกระแสต่อหนึ่งตัวนำ 100A. จงหากำลังไฟฟ้า
(810V. , 324kW.)

6. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง 8 ขั้วตัวหนึ่งพันขดลวดอาร์เมเจอร์แบบ Lap มี 120 ร่อง มีตัวนำ 4 ตัว ต่อหนึ่งร่อง ถ้าแต่ละตัวนำรับกระแสได้ 250A. และมีจำนวนเส้นแรงแม่เหล็กต่อขั้ว 0.05Wb. จงหาความเร็วรอบของเครื่องกำเนิดเมื่อผลิตแรงเคลื่อนไฟฟ้าขณะวงจรถูกเปิดได้ 240V. เมื่อจ่ายโหลดเต็ม พิกัดแรงดันไฟฟ้าลดลงเหลือ 220V. จงหาขนาดพิกัดกำลังเอาต์พุทของเครื่อง (600V. , 440kW.)
7. เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบคอมพอนด์ 110V. ตัวหนึ่ง อาร์เมเจอร์ ซีรีย์ฟิลด์ และ ชันท์ฟิลด์ มีความต้านทาน 0.06Ω , 25Ω และ 0.04Ω ตามลำดับ โหลดของเครื่องกำเนิดประกอบด้วยหลอดไฟฟ้า 200 ดวง แต่ละดวงมีพิกัด 55W. 110V. จงหาแรงเคลื่อนไฟฟ้าเหนี่ยวนำและกระแสอาร์เมเจอร์เมื่อต่อวงจรของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบ
- Long Shunt Compound
 - Short Shunt Compound
- ไม่คำนึงถึงอาร์เมเจอร์รีแอกซ์ชันและแรงดันไฟฟ้าตกที่แปรงถ่าน
(ก) 120.4V. , 104.4A. ข) 120.3V. 104.6A.)